

СЛУЖ

ФЕДЕРАТИВНЕ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

Skopje

„СЛУЖБЕНИ ЛИСТ ФНРЈ“ излази по
потреби, у српском, хрватском, словен-
ачком и македонском издању. — Огла-
си по тарифи. — Жиро рачун код На-
родне банке ФНРЈ за претплату и по-
себна издања 101-11 за огласе 101-11
1-30 1-33

Среда, 21. јун 1961.

БЕОГРАД

БРОЈ 24

ГОД. XVII

Цена овом броју је 100.— дина. — Прет-
плата за 1961. годину износом 2.000.— дина,
а за иностранство 3.000.— динара —
Редакција: Улица Краљевина Марка
бр. 9. Пошт. факс 326 — Телефони: цен-
трала 23-010 и 23-017. Администрација
26-276. Одељење продаје 22-619.

405.

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗВРШЕЊУ КРИВИЧНИХ САНКЦИЈА

На основу члана 71. тачка 2. Уставног закона о
основама друштвеног и политичког уређења Феде-
ративне Народне Републике Југославије и савезним
органима власти, проглашава се Закон о извршењу
кривичних санкција, који је усвојила Савезна на-
родна скупштина на седници Савезног већа од 9.
јуна 1961. године.

П.Р. бр. 35

10. јуна 1961. године

Београд

Председник Републике,
Јосип Броз Тито, с. р.

Председник
Савезне народне скупштине,
Петар Стамболић, с. р.

ЗАКОН

О ИЗВРШЕЊУ КРИВИЧНИХ САНКЦИЈА

Глава I

ЗАЈЕДНИЧКЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

На основу овог закона извршују се кривичне
санкције (казне, мере безбедности и васпитне мере)
које је изрекао суд у кривичном поступку.

Члан 2.

Лица према којима се извршују кривичне санк-
ције лишавају се права или се ограничавају у пра-
вима само у границама нужним за остварење сврхе
појединих санкција а у складу са законом.

Члан 3.

Извршењу кривичних санкција приступа се кад
постане правоснажна одлука којом је изречена санк-
ција и кад за извршење санкције нема законских
сметњи.

Само изузетно, кад је то законом посебно пред-
виђено, са извршењем појединих санкција може се
отпочети и пре него што је постала правоснажна
одлука којом су оне изречене.

Члан 4.

Суд је дужан да сваку извршну одлуку достави
органу надлежном за извршење најкасније у року
од три дана од дана кад је одлука постала извршна
односно од дана кад је суд такву одлуку примио од
вишег суда.

Кад су испуњени сви услови да се приступи
извршењу кривичне санкције, надлежни органи
дужни су предузети потребне радње да се извршење
спроведе без одлагања и у складу са овим законом.

Извршење кривичне санкције може бити одло-
жено само у случајевима и под условима предви-
ђеним законом.

Члан 5.

Казне и мере безбедности извршују се на начин
који одређује овај закон и прописи донети на осно-
ву њега.

Васпитне мере извршују се на начин који одре-
ђује републички закон у складу са одредбама тре-
ћег дела овог закона које имају значај општег за-
кона.

Члан 6.

Органи и установе у чији делокруг спада при-
мена посебних здравствених, социјалних, васпитних
или других мера од значаја и за извршење поједи-
них кривичних санкција, дужни су сарађивати са
органима надлежним за извршење ових санкција.

Ради што потпунијег остварења сврхе поједи-
них кривичних санкција, органи надлежни за из-
вршење сарађиваће и са друштвеним организаци-
јама које би им, према својим задацима и раду,
могле пружати потребну помоћ.

Члан 7.

Лице према коме је примењена казна не плаћа
трошкове извршења, осим трошкова извршења нов-
чане казне.

Законом народне републике одредиће се ко пла-
ћа трошкове извршења појединих васпитних мера.

Члан 8.

За поднеске, службене радње и решења у вези
са применом одредаба овог закона не плаћа се
такса.

ДЕО ПРВИ

ИЗВРШЕЊЕ КАЗНИ

А. ИЗВРШЕЊЕ КАЗНИ ЛИШЕЊА СЛОБОДЕ

Глава II

ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 9.

Сврха извршења казне лишења слободе (затво-
ра, строгог затвора и малолетничког затвора) је
оспособљавање осуђених лица да по повратку у
слободу живе и раде у складу са законом и испу-
њавају дужности грађана социјалистичке заједнице.

У том циљу примењују се према осуђенима од-
говарајуће савремене васпитне, поправне и друге
мере.

Члан 10.

Поступање са осуђеним лицима мора бити човечно и са поштовањем њиховог људског достојанства, са очувањем њиховог телесног и душевног здравља, а при том се мора водити рачуна да се одржи потребан ред и дисциплина.

Члан 11.

Са осуђеним лицима треба поступати на начин који у највећој могућој мери одговара личности осуђенога и који треба да буде прилагођен постигнутом успеху у преваспитању.

Ради постизања успешног преваспитања врши се класификација осуђених лица.

Члан 12.

Код осуђених треба развијати осећање личне одговорности за њихове поступке и подстицати их да у свом преваспитању и сами добровољно учествују.

Члан 13.

У току извршења казни лишења слободе обезбеђиће се осуђенима учествовање у организовању појединих делатности и послова од заједничког интереса, као што су културно-просветни рад, производна делатност, одржавање реда и чистоће и слично.

Члан 14.

Осуђена лица издржавају казну лишења слободе скупно, а само у случајевима предвиђеним у овом закону може се одредити да поједино осуђено лице издржава казну одвојено од осталих.

Мушка и женска лица издржавају казну лишења слободе одвојена једна од других.

Лица која издржавају казну лишења слободе одвојиће се, кад год је то могуће, од лица која се налазе у притвору или истражном затвору.

Члан 15.

Осуђеним лицима се обезбеђују у току извршења казни лишења слободе одређена права.

Осуђеним лицима се могу давати и посебне погодности предвиђене овим законом и прописима донетим на основу њега.

Члан 16.

Осуђена лица способна за рад дужна су да раде и њима треба рад омогућити.

Рад осуђених треба да буде користан и да што више одговара савременом начину вршења рада исте врсте на слободи.

Сврха овог рада је да осуђени стекну односно одрже и повећају своје радне способности, радне навике и стручно знање, ради што лакшег укључивања у користан живот на слободи. У том циљу обезбеђују се за осуђене, у границама могућности, разноврсна запослења.

Постизање економске користи од рада осуђених лица не сме да иде на штету остварења сврхе тог рада.

Члан 17.

За осуђена лица за која је то корисно организује се настава за опште и стручно образовање и оспособљавање ради стицања квалификација.

У циљу подизања општег образовања и преваспитања осуђених у току извршења казни лишења слободе, организују се разни облици културно-просветног рада и физкултуре и омогућује се осуђенима коришћење дневне штампе и других средстава информација.

Члан 18.

Ради подстицања сопствених напора осуђених лица за укључивање у редован живот на слободи,

осуђени за које се са основом може очекивати да ће се на слободи добро владати и да неће вршити кривична дела пуштају се на условни отпуст у смислу одредаба Кривичног законика.

Члан 19.

Осуђеним лицима отпуштеним са издржавања казне лишења слободе пружаће надлежни органи, установе и организације потребну помоћ за њихово лакше и брже укључивање у редован живот на слободи.

Члан 20.

Казне лишења слободе извршују органи унутрашњих послова, уколико овим законом није другачије прописано.

Општи надзор над извршењем казни лишења слободе врши савезни Државни секретаријат за унутрашње послове.

Правилник о извршењу казни лишења слободе доноси савезни Државни секретаријат за унутрашње послове. Овим правилником одређују се у складу са овим законом ближи услови за извршење ових казни.

Члан 21.

Ради унапређивања службе извршења казни лишења слободе, државни секретаријати за унутрашње послове сарађују са научним установама и стручним удружењима.

У државним секретаријатима за унутрашње послове постоје стручни савети као саветодавни органи по општим питањима извршења казни лишења слободе. Чланове савета именује државни секретаријат за унутрашње послове.

Глава III

КАЗНЕНО-ПОПРАВНЕ УСТАНОВЕ

Члан 22.

Казне лишења слободе извршују се у казнено-поправним установама.

Казнено-поправне установе јесу казнено-поправни домови и затвори.

У казнено-поправним домовима издржавају, по правилу, казне лишења слободе осуђена лица којима казна односно остатак казне по урачунатом притвору и истражном затвору износи годину дана или дуже. Надлежни државни секретаријат за унутрашње послове може одлучити да у казнено-поправном domu издржавају казну и осуђена лица којима казна односно остатак казне износи преко шест месеци.

Казна лишења слободе у краћем трајању издржава се у затворима.

Члан 23.

Према степену обезбеђења казнено-поправне установе и ограничења слободе осуђених лица могу се оснивати казнено-поправне установе затвореног, полуотвореног и отвореног типа.

Члан 24.

Казнено-поправни домови су општи и посебни.

Посебни казнено-поправни домови, намењени за поједине категорије осуђених лица, јесу отворени казнено-поправни дом, казнено-поправни дом за млађа пунолетна лица и казнено-поправни дом за малолетнике.

По потреби, могу се оснивати и друге врсте посебних казнено-поправних домована.

За поједине категорије осуђених лица могу се оснивати посебна одељења у општим или посебним казнено-поправним домовима.

Члан 25.

Опште казнено-поправне домове оснивају републички државни секретаријати за унутрашње послове.

Посебне казнено-поправне домове и посебна одељења у општим или посебним казнено-поправним домовима оснива републички државни секретаријат за унутрашње послове у сагласности са савезним Државним секретаријатом за унутрашње послове.

Савезни Државни секретаријат за унутрашње послове може и сам оснивати посебне казнено-поправне домове.

Члан 26.

Државни секретаријати за унутрашње послове врше надзор над казнено-поправним домовима које су основали.

Члан 27.

Упућивање осуђених лица у казнено-поправне домове врши се према распореду републичког државног секретаријата за унутрашње послове односно савезног Државног секретаријата за унутрашње послове за посебне казнено-поправне домове које је сам основао.

При одређивању овог распореда надлежни државни секретаријат за унутрашње послове придржаваће се смерница из следећих ставова овог члана.

У отворени казнено-поправни дом могу се упутити осуђени за које се основано може очекивати да ће задржавање у овом дому повољно утицати на њихово преваспитање, да ће на основу осећања личне одговорности вршити своје дужности и да неће злоупотребити одсуство стражара и мера обезбеђења. У овај дом могу се упућивати осуђени који су већ издржали део казне у неком другом дому, а изузетно и осуђени који се упућују на издржавање казне непосредно после осуде.

У казнено-поправни дом за млађа пунолетна лица упућују се осуђени који су у време упућивања пунолетни, али који нису навршили 23 године.

У казнено-поправни дом за малолетнике односно у посебно одељење за малолетнике општег казнено-поправног дома упућују се лица осуђена на казну малолетничког затвора ако су у време упућивања малолетници.

У опште казнено-поправне домове упућују се осуђена лица за која распоредом није предвиђено упућивање у посебне домове.

Члан 28.

Затвори се оснивају за подручје једне или више општина или за подручје једног или више срезова.

Затворе оснивају народни одбори, а веће затворе за више срезова могу оснивати и републички државни секретаријати за унутрашње послове.

Распоред упућивања осуђених лица у поједине затворе одређује републички државни секретаријат за унутрашње послове у границама овлашћења из члана 22. овог закона.

Републички државни секретаријати за унутрашње послове врше непосредни надзор над стањем и законитим поступањем према осуђеним лицима у свим затворима. У том циљу службеници републичког државног секретаријата за унутрашње послове врше повремено инспекције затвора.

Члан 29.

У војним затворима казну лишења слободе издржавају:

1) питомци војних школа, подофицири, официри и војни службеници који су и после осуде задржали својство војног лица;

2) лица која су као војници осуђена на казну затвора или строгог затвора, ако изречена казна или њен остатак по урачунатом притвору и истражном затвору не прелази годину дана.

Војне затворе оснива, доноси правилник о извршењу казни лишења слободе у тим затворима и врши надзор над њима Државни секретаријат за послове народне одбране.

У односу на војне затворе и у односу на осуђена лица која у тим затворима издржавају казну Државни секретаријат за послове народне одбране има и друга овлашћења која по овом закону припадају савезном и републичком државном секретаријату за унутрашње послове.

Члан 30.

На челу казнено-поправне установе налази се управник, који руководи њеним радом.

У казнено-поправним домовима и већим затворима, као саветодавни орган управника, постоји колегијум састављен од руководних службеника и одређеног броја других службеника из реда специјализованог особља.

Управника казнено-поправног дома поставља надлежни државни секретаријат за унутрашње послове. Управника затвора који оснива републички државни секретаријат за унутрашње послове поставља републички државни секретаријат за унутрашње послове.

Управника затвора који оснива народни одбор поставља републички државни секретаријат за унутрашње послове у сагласности са председником народног одбора.

Члан 31.

У казнено-поправним установама треба да постоји довољан број службеника са одговарајућом стручном спремом и потребним искуством за рад у тим установама.

Према врсти и величини казнено-поправне установе посебно ће се обезбедити служба васпитача, техничких инструктора, лекара, психијатра, психолога и другог специјализованог особља.

Службу обезбеђења врше стражари.

Члан 32.

У свакој казнено-поправној установи постоји кућни ред којим се у складу са овим законом и правилником и извршењу казни лишења слободе ближе одређује организација рада и начин живота у установи.

Кућни ред за поједини казнено-поправни дом доноси управник дома, у сагласности са надлежним државним секретаријатом за унутрашње послове.

Кућни ред за затворе доноси начелник секретаријата ореског народног одбора за унутрашње послове на чијем се подручју затвор налази, у сагласности са републичким државним секретаријатом за унутрашње послове.

Глава IV

ПОЧЕТАК ИЗВРШЕЊА КАЗНЕ ЛИШЕЊА СЛОБОДЕ

Члан 33.

Надлежни орган дужан је предузети потребне радње ради извршења казне лишења слободе одмах по пријему извршне одлуке, а најдоцније у року од три дана по њеном пријему.

Члан 34.

Осуђенога који се налази на слободи позива на издржавање казне лишења слободе орган унутрашњих послова среског народног одбора на чијем

подручју осуђени има пребивалиште односно бора-
виште.

Осуђене може на издржавање казне лишења
слободе позивати и орган унутрашњих послова
општинског народног одбора по овлашћењу органа
унутрашњих послова среског народног одбора.

Осуђенога који се налази у притвору или истра-
жном затвору спроводи на издржавање казне ли-
шења слободе орган унутрашњих послова надлежан
по месту издржавања притвора односно истражног
затвора.

Члан 35.

Осуђени који је на слободи позива се да се
одређеног дана јави ради издржавања казне лишења
слободе одређеној казнено-поправној установи. Дан
јављања казнено-поправној установи одређује се
тако да осуђеном остане најмање осам дана до
поласка.

Ако се уредно позвани осуђени сам не јави
казнено-поправној установи, спроводи се принудно
и сноси трошкове спровођења.

За осуђене који се крију или се налазе у бек-
ству, издаје се потерница. Кад осуђени буде ухваћен,
спроводи се у одређену казнено-поправну установу
и он сноси трошкове спровођења.

Осуђени који се налазе у притвору или истра-
жном затвору спроводи се на издржавање казне.

Почетак издржавања казне у случају из става
1. овог члана рачуна се од дана кад се осуђени сам
јави ради издржавања казне, а у случају из ст. 2.
и 3. овог члана кад буде доведен у установу.

Члан 36.

Осуђено лице које се налази у истражном за-
твору а које на основу члана 333. став 7. Законика
о кривичном поступку захтева да буде упућено на
издржавање казне пре правоснажности пресуде,
даје о томе изјаву на записник пред судијом окру-
жног суда кога за то одреди председник суда.
Приликом пријема овакве изјаве судија упозорава
то лице да ће у казнено-поправној установи бити
изједначено у правима и дужностима са осталим
осуђеним лицима.

Захтев осуђеног лица које се налази у
истражном затвору судија доставља без одлагања
надлежном органу унутрашњих послова који ће
одлучити да ли ће се оно упутити у казнено-
поправну установу. Време проведено у овој установи
до правоснажности пресуде урачунава се у казну.

Члан 37.

Осуђеном лицу које се налази на слободи може
се по његовој молби одложити извршење казне
лишења слободе:

1. ако је оболело од теже акутне болести;
2. ако се десио смртни случај или тешка болест
у ужој породици осуђенога;
3. ако је одлагање потребно ради извршења или
довршења неодложних пољских или сезонских
радова или радова изазваних елементарном непого-
дом или другим удесом, а у породици осуђенога
нема друге радне снаге;
4. ако је осуђени обавезан да изврши одређени
посао који је већ започео, а услед неизвршења
тог посла настала би знатнија штета;
5. ако је одлагање осуђеноме потребно због за-
вршавања школе или полагања испита за који се
припремао;
6. ако су заједно са осуђеним лицем осуђени
његов брачни друг или други чланови заједничког
домаћинства, или ако се они већ налазе на издржа-
вању казне, а упућивањем свих ових лица на издр-

жавање казне било би угрожено издржавање старих,
болесних или малолетних чланова домаћинства;

7. ако је осуђена жена која доји дете млађе
од годину дана или која је бременита а до порођаја
не преостаје више од три месеца.

Извршење казне у случају из тачке 1. став 1.
овог члана може се одложити док болест траје, у
случају из тач. 2. до 5. најдуже за три месеца,
у случају из тачке 6. најдуже за шест месеци, а у
случају из тачке 7. до навршетка године дана жи-
вота детета.

Члан 38.

Молба за одлагање извршења казне подноси се
у року од три дана од дана пријема позива из члана
35. овог закона. Ако је разлог за одлагање из члана
37. став 1. тач. 1. и 2. настао после тога рока, молба
се може поднети до дана кад осуђени треба да се
јави ради издржавања казне.

У молби се морају навести и докази о чињени-
цама које оправдавају одлагање.

По молби за одлагање извршења казне решава
секретаријат среског народног одбора за унутрашње
послове. Овај секретаријат дужан је донети решење
у року од три дана, пошто на хитан начин изврши
потребна проверавања. До доношења решења по
молби одлаже се почетак издржавања казне.

Одлагање извршења казне преко три месеца у
случају болести може одобрити само републички
државни секретаријат за унутрашње послове. Про-
тив решења републичког државног секретаријата
за унутрашње послове не може се изјавити жалба
нити покренути управни спор.

Члан 39.

Против решења којим се одбија молба за одла-
гање извршења казне осуђени има право жалбе
републичком државном секретаријату за унутрашње
послове. Жалба не одлаже извршење казне, али
државни секретаријат за унутрашње послове може
одредити прекид извршења казне ако нађе да за то
постоје оправдани разлози.

Против решења државног секретаријата за уну-
трашње послове по жалби из става 1. овог члана
не може се покренути управни спор.

Члан 40.

Лицу које је осуђено на казну затвора до три
месеца, а позвано је на војну вежбу или на одслу-
жење војног рока, одложиће се на захтев надлежног
војног органа почетак извршења казне до свршетка
војне вежбе односно одслужења војног рока.

Члан 41.

Кад надлежни јавни тужилац на основу закон-
ског овлашћења затражи одлагање извршења казне
лишења слободе, надлежни орган унутрашњих
послова неће позивати осуђеног, а ако га је већ
позвао али још није прошао рок јављања казнено-
поправној установи, донеће решење о одлагању
извршења казне.

Одлагање извршења казне у таквом случају
траје док јавни тужилац не обавести орган унутра-
шњих послова да се може отпочети са извршењем
казне, односно док не буде донесена нова судска
одлука.

Члан 42.

При ступању у казнено-поправну установу
утврђује се идентитет осуђеног лица.

На почетку издржавања казне осуђени се
упознаје са кућним редом, са правима и дужностима
које има у току издржавања казне, са начином на
који може остваривати своја права и са дисциплин-
ским казнама које му се могу изрећи.

Текст овог закона, правилник о извршењу казни лишења слободе и кућни ред установе треба да буду доступни осуђенима у току издржавања казне.

Члан 43.

На почетку издржавања казне лишења слободе у казнено-поправном дому и већем затвору посвећује се посебна пажња упознавању личности осуђених ради њихове класификације и утврђивања оријентационог програма поступања са њима.

Ради потпунијег испитивања личности осуђених по научним методама, могу се уз поједине казнено-поправне установе или самостално оснивати посебни центри за испитивање личности осуђених лица. Ове центре оснива савезни или републички државни секретаријат за унутрашње послове.

Глава V

ПОЛОЖАЈ ОСУЂЕНИХ ЛИЦА

Члан 44.

Смештај осуђених треба да одговара хигијенским захтевима и месним климатским приликама.

Осуђенима се обезбеђује исхрана која је довољна за одржавање здравља и пуне телесне способности.

Члан 45.

Осуђенима се, у складу са потребама њиховог преваспитања, одређује врста посла према њиховим телесним и душевним способностима, према могућностима које постоје у казнено-поправној установи и према потребама дисциплине. У овим границама водиће се рачуна о жељи осуђених да раде посао одређене врсте.

Члан 46.

Радно време осуђених лица не може трајати дуже од редовног радног времена прописаног за посао одговарајуће врсте.

Прековремени рад може се наредити и дозволити само у складу са општим прописима о прековременом раду.

Ван редовног радног времена на послу основне врсте осуђени се могу, и то највише до два сата дневно, запошљавати на делатностима које су потребне за одржавање чистоће и омогућавање нормалног живота у казнено-поправној установи.

За осуђене који похађају стручну наставу редовно радно време може скратити надлежни државни секретаријат за унутрашње послове.

Члан 47.

Осуђени имају право на осмочасовни непрекидни одмор у времену од 24 часа, као и на један дан одмора у недељи.

Осуђени који су провели на редовном раду непрекидно једанаест месеци, укључујући и време проведено на лечењу због повреда на послу или професионалне болести, имају право на непрекидни одмор од четрнаест дана у току једне године.

Члан 48.

Општи прописи о хигијенско-техничким и заштитним мерама при раду примењују се и на рад осуђених лица.

Осуђени имају право на инвалидско осигурање по важећим прописима о инвалидском осигурању у случају несреће на послу или професионалне болести.

Ближе прописе за спровођење инвалидског осигурања осуђених лица, висину и начин плаћања доприноса као и поступак за остварење права из инвалидског осигурања доноси Секретаријат Савез-

ног извршног већа за рад, у сагласности са савезним Државним секретаријатом за унутрашње послове.

Члан 49.

Осуђени имају право на накнаду за извршени рад. Накнада за рад износи од једне петине до једне четвртине, а изузетно и до једне трећине накнаде која се плаћа за истоврсни рад и једнак учинак ван казнено-поправне установе. За прековремени рад осуђенима припада накнада у пуном износу.

Правилником о извршењу казни лишења слободе утврђује се којим делом накнаде осуђени може располагати за време извршења казне, који део се чува као његова уштеђевина, а који део служи за издржавање породице.

Члан 50.

Осуђенима који без своје кривице не раде, а немају сопствених средстава обезбедиће се подмиривање најнужнијих потреба давањем потребних ствари.

Осуђенима који оболе на раду у казнено-поправној установи због болести не раде припада половина просечне месечне накнаде за рад у редовном радном времену коју су примили за последњих шест месеци.

За време непрекидног одмора (члан 47. став 2) осуђени прима накнаду у висини просечне накнаде за рад у редовном радном времену коју је примао за последњих шест месеци.

Члан 51.

Осуђени који стекну квалификацију у казнено-поправној установи добијају сведочанство. Из сведочанства се не сме видети да је квалификација стечена у казнено-поправној установи.

Кад се по општим прописима и само време проведено на раду у одређеној врсти посла признаје за стицање квалификације, признаће се за ту квалификацију и време проведено на истој врсти посла у казнено-поправној установи, с тим што се ово време не рачуна у радни стаж и не може бити основ за стицање осталих права.

Члан 52.

Осуђени имају право на бесплатну здравствену заштиту.

Осуђенима се обезбеђује потребна лекарска помоћ и болничко лечење.

Бременитим осуђеним женама и породиљама обезбеђује се стручна лекарска нега. Дете може остати уз мајку на њен захтев до навршене једне године, а после тога предаје се, у споразуму са мајком, породици или надлежном органу старатељства, који ће предузети потребне мере за смештај детета.

Члан 53.

Осуђени имају право примати писмена од органа и установа и упућивати им поднеске у сврху заштите својих права и законом заштићених интереса.

Страни држављани могу се обраћати и конзуларним органима своје државе или државе која штити њихове интересе. Лица без држављанства и избеглице могу се обраћати службеној организацији која по правилима међународног права штити њихове интересе.

Писмена упућена осуђеноме достављају се преко казнено-поправне установе, а преко ове установе и осуђени упућује писмене поднеске.

Управа казнено-поправне установе дужна је да правним саветима пружа помоћ осуђенима у погледу предузимања потребних радњи ради заштите њихо-

вих права. Осуђени који је неписмен може свој поднесак дати на записник код управе казнено-поправне установе.

Члан 54.

Осуђени имају право да се дописују са члановима уже породице и другим лицима за која се претпоставља да на њих неће штетно утицати.

Осуђени прима и шаље писмене пошиљке под контролом управе казнено-поправне установе.

Лица осуђена на казну затвора могу примати и слати две писмене пошиљке месечно, а лица осуђена на казну строгог затвора једну писмену пошиљку месечно.

Осуђеном ће се увек предати писмено обавештење о тешкој болести или смрти његовог члана породице. Исто тако, осуђени има право да одмах писмено обавести ужу породицу или лице које штити његове интересе о свом наглom и озбиљном обољењу, као и о премештају у другу казнено-поправну установу.

Члан 55.

Осуђени имају право да примају посете чланова уже породице, а по одобрењу управника казнено-поправне установе или органа који врши право надзора над установом, могу их посећивати и друга лица.

Лица осуђена на казну затвора имају право на две, а лица осуђена на казну строгог затвора на једну посету месечно.

Ако је осуђени страни држављанин, лице без држављанства или избеглица, конзуларни представник његове државе или државе која штити интересе односних држављана, као и представник службене организације која штити интересе избеглица, има право да у границама кућног реда посећује осуђенога. Ово право може се ускратити само ако се такво право ускраћује југословенским конзуларним представницима у држави којој припада осуђени.

Члан 56.

Осуђени имају право да примају пошиљке са рубљем, предметима за личну употребу и штампом чија садржина није васпитно штетна. У оквиру прописа донетих на основу овог закона, осуђени могу примати и пошиљке са храном.

Лица осуђена на казну затвора имају право на једну пошиљку сваког месеца, а лица осуђена на казну строгог затвора на једну пошиљку свака два месеца.

Осуђени могу примати и новац, али га могу трошити само у границама које одређује правилник о извршењу казни лишења слободе.

Члан 57.

За добро понашање и залагање на раду, управа казнено-поправне установе може осуђенима давати разне погодности, као што су: проширење права на дописивање и примање посета и пошиљки; примање посета без надзора у установи или ван установе; слободније кретање; давање одсуства до седам дана; делимично или потпуно коришћење непрекидног одмора ван установе (члан 47. став 2).

Члан 58.

Надлежни државни секретаријат за унутрашње послове може из оправданих разлога изузетно дозволити осуђеноме по његовој молби прекид издржавања казне, који не може трајати дуже од три месеца. Прекид, који се дозвољава ради лечења, може трајати до завршетка лечења.

Прекид издржавања казне може се дозволити и поводом жалбе осуђенога против решења о одби-

јању молбе за одлагање извршења казне (члан 39. став 1).

Молбу осуђеног лица за прекид издржавања казне доставља казнено-поправна установа са својим мишљењем надлежном државном секретаријату за унутрашње послове.

Прекид издржавања казне ће се дозволити и на захтев надлежног јавног тужиоца у случају подизања захтева за заштиту законитости.

Време проведено на слободи, у случају одобреног прекида, не урачунава се у казну.

Против решења државног секретаријата за унутрашње послове којим се одбија молба осуђеног за прекид издржавања казне не може се изјавити жалба нити покренути управни спор.

Члан 59.

Осуђени има право притужбе управнику казнено-поправне установе због повреде његових права или због других неправилности које су у казнено-поправној установи учињене према њему.

Сваку притужбу управник је дужан да пажљиво испита и да о њој донесе решење.

Ако осуђени није добио одговор на поднету притужбу или није задовољан донетом одлуком, има право да преко управе казнено-поправне установе поднесе писмену представку надлежном државном секретаријату за унутрашње послове.

Осуђени има право да се жали на повреду својих права и на неправилности у казнено-поправној установи и службеном лицу које врши инспекцију у казнено-поправној установи, и то без присуства службеника те установе.

Глава VI

ОДРЖАВАЊЕ РЕДА И ДИСЦИПЛИНЕ

Члан 60.

Осуђени су дужни да се придржавају прописа о кућном реду, правила радне дисциплине и наређења службених лица.

За одржавање реда и дисциплине могу се употребити само оне мере ограничења које су нужне за одржавање безбедности и за добро функционисање заједничког живота у казнено-поправној установи.

Средства принуде могу се употребљавати само кад је то неопходно да се спречи бекство, физички напад на особље, наношење повреде другом, самоповређивање или проузроковање материјалне штете од стране осуђених. Физичка снага може се употребити и кад је нужно да се спречи отпор осуђених према законитом наређењу службеника.

Члан 61.

Службеници казнено-поправне установе могу употребити према осуђенима оружје само у случајевима и под условима предвиђеним у члану 84. Закона о органима унутрашњих послова.

О свакој употреби оружја према осуђеноме обавестиће се одмах надлежни државни секретаријат за унутрашње послове.

Члан 62.

За повреде правила кућног реда, радне дисциплине и правилног односа према службеним лицима и према другим осуђеним лицима, осуђени могу бити кажњени дисциплински.

Дисциплинске казне које се могу изрећи осуђенима јесу:

- 1) укор;
- 2) забрана дописивања до три месеца;
- 3) забрана примања пошиљки до три месеца;

- 4) забрана или ограничење права располагања новцем за личне потребе до три месеца;
- 5) упућивање у самицу до тридесет дана.

Осуђеноме се може изрећи истовремено и више врста казни из тач. 2. до 5. став 2. овог члана.

Члан 63.

Дисциплинска казна упућивања у самицу не може се примењивати ако се њеним извршењем угрожава здравље осуђенога.

Дисциплинска казна упућивања у самицу састоји се у непрекидном боравку осуђенога у одвојеној просторији за време колико износи изречена казна, уз дневну шетњу од једног часа на свежем ваздуху.

Члан 64.

Дисциплинске казне изриче управник установе или службеник који га замењује.

Пре изрицања дисциплинске казне осуђени ће се саслушати и његова ће се одбрана, по потреби проверити.

При изрицању дисциплинске казне узео се у обзир да ли је осуђени био раније опомињан или дисциплински кажњаван.

Члан 65

Према осуђеноме који због својих поступака представља озбиљну опасност за безбедност, може се као посебна мера одредити усамљење, које може трајати до једне трећине изречене казне, али с тим да непрекидно може трајати најдуже једну годину.

Осуђени ће се држати за време трајања ове мере одвојено од осталих осуђених лица. Једино ако није могуће обезбедити да осуђени одвојено обавља друштвено користан рад, може се упућивати на заједнички рад са осталим осуђеним лицима, али тако да се избегне ближи додир са њима.

Према осуђеноме који упорно омета редован рад и живот у казнено-поправној установи и према коме су остале безуспешне редовне дисциплинске мере, може се одредити усамљење за време слободних часова које може трајати од једног месеца до једне године.

Мере из става 1. и 3. овог члана одређује надлежни државни секретар за унутрашње послове на предлог управника установе а по прибављеном мишљењу лекара.

Извршење ових мера прекинуће се кад се лекарским налазом утврди да телесно и душевно стање осуђенога не дозвољава даље усамљење.

Члан 66.

Управа казнено-поправне установе може донети решење да се од дела накнаде за рад осуђеног лица којим слободно располаже и дела који се чува као његова уштеђевина као и новца који је осуђеноме одузет или послат, наплати штета коју је осуђени намерно или грубом непажњом проузроковао за време издржавања казне као и трошкови његовог спровођења кад их по закону сноси. Против решења управе казнено-поправне установе о накнади штете осуђени може у року од 15 дана од дана уручења решења изјавити жалбу надлежном државном секретаријату за унутрашње послове.

Ако накнада штете прелази износ од 50.000 динара, а осуђени не пристаје да плати накнаду, управа казнено-поправне установе може предложити издавање платног налога по одредбама Закона о парничном поступку.

Члан 67.

Ако осуђени док је на издржавању казне лишена слободе учини кривично дело за које је про-

писана новчана казна или казна затвора до шест месеци, казниће се дисциплински (члан 47. став 3. Кривичног законика).

Ако осуђени учини друго кривично дело, обавестиће се о томе одмах надлежни јавни тужилац. Управник може одредити да се такво осуђено лице привремено, до одлуке суда, одвоји од осталих осуђених.

Глава VII

УСЛОВНИ ОТПУСТ, ОТПУШТАЊЕ ОСУЂЕНИХ ЛИЦА И ПОМОЋ ПО ИЗДРЖАНОЈ КАЗНИ

Члан 68.

О условном отпусту осуђених (члан 56. Кривичног законика) одлучује надлежни републички државни секретаријат за унутрашње послове.

Савезни Државни секретаријат за унутрашње послове одлучује о условном отпусту лица која издржавају казну у казнено-поправној установи коју је основао савезни Државни секретаријат за унутрашње послове и о условном отпусту осуђених страних држављана и лица без држављанства, без обзира у којој казнено-поправној установи издржавају казну.

Надлежни државни секретаријат за унутрашње послове решава о условном отпусту на основу мишљења комисије за условни отпуст. Чланове комисије именује надлежни државни секретаријат за унутрашње послове.

Решење о условном отпусту лица осуђених на казну затвора или строгог затвора која још нису издржала половину казне републички државни секретаријат за унутрашње послове може донети само по претходно прибављеној сагласности савезног Државног секретаријата за унутрашње послове.

Члан 69.

О условном отпусту решава се на основу молбе осуђенога или предлога управника казнено-поправне установе.

Молбе и предлози достављају се комисији за условни отпуст са извештајем казнено-поправне установе и подацима о молиоцу.

Управник казнено-поправне установе обавештава комисију за условни отпуст о осуђенима који долазе у обзир за изузетно условно отпуштање (члан 56. став 3. Кривичног законика). Сваки такав случај комисија пажљиво испитује и кад нађе да има места изузетном условном отпусту даће у том смислу своје образложено мишљење надлежном државном секретару за унутрашње послове.

Члан 70.

Управник казнено-поправне установе има право да осуђенога који се добро понаша, залаже на раду и активно учествује у другим корисним делатностима казнено-поправне установе пусти на условни отпуст до месец дана пре истека казне, ако је осуђени већ издржао три четвртине казне.

Члан 71.

У решењу о условном отпусту може се одредити место у коме ће осуђени живети за време трајања условног отпуста. Осуђени може назначити више места од којих жели да му се једно одреди за пребивалиште.

Осуђени који је пуштен на условни отпуст, а коме је одређено место у коме ће живети за време трајања условног отпуста, дужан је да се пријави органу унутрашњих послова среског народног одбора на чијем му је подручју одређено пребива-

лиште. Овај орган може осуђеноме док је на условном отпусту, из оправданих разлога дозволити одлазак у трајању до месец дана из одређеног пребивалишта.

Надлежни државни секретаријат за унутрашње послове може осуђеноме по његовој молби, ако за то постоје оправдани разлози, одредити ново пребивалиште.

Осуђени пуштен на условни отпуст који се не пријави у року од осам дана надлежном органу унутрашњих послова, или без овлашћења напусти одређено пребивалиште, казниће се за прекршај новчаном казном до 10.000 динара или казном затвора до петнаест дана.

Члан 72.

Осуђени се отпушта из казнено-поправне установе оног дана када му истекне казна.

Ако последњи дан издржавања казне пада у недељу или државни празник, осуђени се отпушта последњег радног дана који томе претходи.

Члан 73.

Ако је осуђени у време кад се отпушта са издржавања казне тешко болестан и услед тога неспособан за путовање, казнено-поправна установа сместиће га у најближу установу опште здравствене службе ради лечења. Ако осуђени нема средстава да плати трошкове лечења, ове трошкове за први месец сноси казнено-поправна установа, а после тога општина у којој је осуђени имао пребивалиште у време кад је почео да издржава казну.

Члан 74.

Осуђенима који се отпуштају из казнено-поправне установе пружиће се, у границама могућности, помоћ која им је потребна ради што лакшег укључивања у редован живот на слободи.

Ова помоћ може се састојати нарочито у привременом смештају и обезбеђењу исхране, у обезбеђењу нужног лечења, у избору нове средине у којој ће осуђени живети, у сређивању породичних прилика, у проналажењу подесног запошљавања, у организовању довршења започетог стручног оспособљавања и у давању новчаних износа за подмирење најнужнијих потреба.

Народни одбори могу у већим местима основати прихватилиште за смештај лица отпуштених са издржавања казне која нису могла да се сместе и упосле по изласку на слободу.

Члан 75.

Помоћ отпуштеним осуђеним лицима дужни су пружати посебни одбори који постоје при сваком савету општинског народног одбора надлежном за послове социјалног старања.

Одбор за помоћ отпуштеним осуђеним лицима састоји се од председника и потребног броја чланова. За чланове одбора узмеће се нарочито представници органа управе у чију надлежност улазе послови социјалне и здравствене заштите, просвете, службе за запошљавање радника и унутрашњи послови, као и представници друштвених организација које према својим задацима и раду могу успешно учествовати у пружању ове врсте помоћи.

Средства одбора за помоћ отпуштеним осуђеним лицима обезбеђују се буџетом општинског народног одбора.

Члан 76.

Казнено-поправна установа утврђује на извесно време пре отпуста осуђенога да ли му је и каква помоћ потребна.

За осуђене којима је потребна помоћ по изласку на слободу, казнено-поправна установа обавестиће, по правилу, на три месеца пре њиховог пуштања на слободу, одбор за помоћ отпуштеним осуђеним лицима општине у којој ће отпуштено лице имати пребивалиште. У овом обавештењу навешће се и каква врста помоћи долази нарочито у обзир.

Свако лице отпуштено са издржавања казне лишења слободе може се обратити одбору за помоћ отпуштеним осуђеним лицима оне општине на чијем подручју је непосредно пре издржавања казне имало пребивалиште.

Ако осуђени не жели да се по отпуштању из казнено-поправне установе врати у раније пребивалиште и за то има оправданих разлога, казнено-поправна установа саветоваће га при избору новог пребивалишта, и ако он поступи по њеном савету, упутиће га на одбор за помоћ отпуштеним осуђеним лицима изабраног места, који је дужан да му пружи потребну помоћ.

Глава VIII

ПОСЕБНЕ ОДРЕДБЕ О МАЛОЛЕТНИЧКОМ ЗАТВОРУ

Члан 77.

Одредбе главе II до VII овог закона примењуваће се сходно и на извршење казне малолетничког затвора уколико у следећим одредбама није што друго прописано.

Члан 78.

Казну малолетничког затвора осуђени издржавају у казнено-поправном дому за малолетнике или у посебном одељењу за малолетнике општег казнено-поправног дома до навршене 23. године живота. Изузетно, у овом дому односно одељењу може остати и лице које је навршило 23. године, ако је то потребно ради завршетка његовог школовања или стручног оспособљавања или ако остатак неиздржане казне не прелази шест месеци.

Остали осуђени упутиће се по навршеној 23. години живота на даље издржавање казне у казнено-поправном дому за пунолетна лица. Они се изједначају у свом положају са лицима која су осуђена на казну затвора.

Члан 79.

У казнено-поправном дому за малолетнике постоје стручне индустријске и пољопривредне школе и допунска настава за опште образовање.

Избор посла, врста наставе и стручног оспособљавања врши се у границама могућности установе према физичким способностима, личним својствима и склоности малолетника за одређено занимање.

Члан 80.

Ако у казнено-поправном дому за малолетнике не постоје поједине врсте школа за стручно оспособљавање, осуђени могу такве школе похађати и ван дома, по правилу, под надзором васпитача.

Члан 81.

Редовно радно време и непрекидни одмор малолетних осуђених лица у казнено-поправном дому за малолетнике одређује се по општим прописима о радном времену ученика у привреди.

Лицима која издржавају казну у казнено-поправном дому за малолетнике обезбедиће се бављење физкультуром и спортом.

Члан 82.

Осуђени у казнено-поправном дому за малолетнике могу се, без ограничења у погледу броја ли-

смених пошљици, дописивати са родитељима и блиским сродницима, а по одобрењу управника дома и са другим лицима.

Члан 83.

Малолетним лицима која издржавају казну малолетничког затвора може се изрећи дисциплинска казна упућивања у самицу најдуже за десет дана.

Према малолетним осуђеним лицима не може се применити усамљење.

Б. ИЗВРШЕЊЕ ОСТАЛИХ КАЗНИ

Глава IX

ИЗВРШЕЊЕ НОВЧАНЕ КАЗНЕ

Члан 84.

Принудној наплати новчане казне приступа се кад осуђено лице добровољно не плати ову казну. Трошкове принудне наплате сноси осуђено лице.

Члан 85.

Принудна наплата новчане казне која не прелази износ од 30.000 динара врши се само из покретне имовине осуђеног лица која није изузета од извршења.

Ако је новчана казна изречена у износу већем од 30.000 динара, принудна наплата врши се првенствено из покретне имовине, а уколико ова није довољна и из непокретне имовине осуђеног лица.

Неће се приступити принудној наплати новчане казне ако је суду на основу раније вођеног принудног извршења познато да се новчана казна не би могла наплатити.

Члан 86.

Суд који је изрекао новчану казну покреће по службеној дужности поступак за наплату новчане казне.

У погледу надлежности и поступка за наплату новчане казне важе правила извршног поступка уколико у овом закону није што друго одређено.

Члан 87.

Ако се новчана казна није могла у целини или делимично принудно наплатити, суд који је изрекао новчану казну у кривичном поступку одлучиће о замени новчане казне казном затвора.

Члан 88.

Ако се истовремено врши принудна наплата новчане казне и трошкова кривичног поступка, првенствено се наплаћују трошкови кривичног поступка.

Ако је услед принудне наплате новчане казне имовина осуђеног лица тако смањена да се из ње не може подмирити одштетни захтев оштећеног, овај захтев ће се подмирити до висине наплаћене новчане казне из фонда у који је та казна унета. У погледу рока у ком оштећени има право да тражи исплату досуђеног одштетног захтева примењиваће се одредбе члана 62а. ст. 3. и 4. Кривичног законика.

Члан 89.

Износ остварен наплатом новчане казне припада народној републици на чијој се територији налази суд који је изрекао новчану казну и уноси се у допунска средства за изградњу судских зграда и затвора.

Износ остварен наплатом новчане казне коју је изрекао војни суд уноси се у предрачун прихода Државног секретаријата за послове народне одбране.

Члан 90.

Овлашћује се Секретаријат Савезног извршног већа за правосудне послове да, по потреби, доноси упутства за спровођење одредаба овог закона о извршењу новчане казне.

Глава X

ИЗВРШЕЊЕ КАЗНЕ КОНФИСКАЦИЈЕ ИМОВИНЕ

Члан 91.

Лицу осуђеном на казну конфискације имовине одузима се имовина коју је имало у време кад је пресуда којом је изречена ова казна постала правоснажна.

У извршењу казне конфискације имовине одузима се имовина која се може одузети по правилима извршног поступка, уколико овим законом није друкчије одређено.

Члан 92.

У извршењу казне конфискације имовине земљораднику се не може одузети кућа за становање са двориштем и привредне зграде уз кућу (на окућници, у дворишту), као ни пољопривредно земљиште са стоком и инвентаром у обиму потребном за издржавање осуђеног и његове породице.

Члан 93.

Кад се конфискује кућа за становање или стан, станарско право лица која станују у тој кући или стану регулише се по општим прописима.

Ако је кућа или стан стечен средствима прибављеним вршењем или поводом вршења кривичног дела, одузеће се станарско право осуђеноме и његовој ужој породици, као и другим лицима која станују у конфискованој кући односно стану ако су знала да је кућа односно стан стечен средствима прибављеним вршењем или поводом вршења кривичног дела, и даће им се нужни смештај.

Члан 94.

Конфискована имовина постаје друштвена имовина даном правоснажности пресуде којом је изречена казна конфискације имовине и предаје се општинском народном одбору на чијем се подручју налази.

Члан 95.

Лице у чију корист постоји законско или укњижено право уживања или укњижено право становања на конфискованим непокретностима, не губи ова права конфискацијом.

Сви остали терети на конфискованим непокретностима, осим пољских и кућних службености, бришу се.

Општински народни одбор коме је предата конфискована имовина преузима обавезе осуђених лица која су до покретања кривичног поступка обезбеђене заложним правом стеченим на конфисковану имовину или утврђене правоснажном судском пресудом, или преузете у оквиру потрошачких кредита, и то до висине вредности предате конфисковане имовине.

Члан 96.

Ако се штета проузрокована кривичним делом због кога је изречена казна конфискације имовине не може наплатити из имовине која није обухваћена конфискацијом, ова штета накнадиће се из конфисковане имовине. У погледу рока у коме оштећени има право да тражи накнаду штете из конфисковане имовине примењиваће се одредбе члана 62а. ст. 3. и 4. Кривичног законика.

Члан 97.

Ако казна конфискације имовине буде укинута, конфискована имовина вратиће се осуђеном лицу односно његовим наследницима.

Ако враћање конфисковане имовине или појединих њених делова није више стварно или правно могуће, накнадиће се њихова стварна вредност у новцу.

Одлуку о враћању конфисковане имовине као и одлуку о висини накнаде доноси суд који је спровео извршење казне конфискације имовине.

Против одлуке суда из става 3. овог члана могу изјавити жалбу осуђено лице односно његови наследници и јавни правобранилац.

Жалба се подноси у року од осам дана од дана пријема првостепене одлуке.

Члан 98.

Казну конфискације имовине извршује срески суд на чијем се подручју налази конфискована имовина осуђеног лица.

У погледу поступка за извршење казне конфискације имовине важе правила извршног поступка, уколико у овом закону није што друго одређено.

Члан 99.

Ако осуђено лице нема имовине која би се по овом закону могла одузети, или ако је имовина која би се могла одузети по вредности незнатна, суд ће донети решење о обустави поступка извршења казне конфискације имовине. Ово решење доставиће се јавном правобраниоцу, који против тог решења има право жалбе.

Ако се по обустави поступка утврди да је у време правоснажности пресуде којом је изречена казна конфискације имовине постојала имовина која се по овом закону може конфисковати, суд ће накнадно спровести поступак за извршење казне конфискације имовине.

Члан 100.

Ако је против неког лица покренут кривични поступак ради кривичног дела за које се може изрећи конфискација имовине, суд који је надлежан за кривични поступак може, на предлог јавног тужиоца, наредити привремене мере обезбеђења по правилима извршног поступка.

За спровођење мера обезбеђења из става 1. овог члана надлежан је срески суд на чијем се подручју налази односна имовина.

Члан 101.

Овлашћује се Секретаријат Савезног извршног већа за правосудне послове да, по потреби, доноси упутства за спровођење одредаба овог закона о извршењу казне конфискације имовине.

Глава XI

ИЗВРШЕЊЕ СМРТНЕ КАЗНЕ

Члан 102.

Смртна казна не може се извршити пре него што се претходно утврди да није укинута или замењена актом амнестије или актом помиловања.

Смртна казна не може се извршити над бременитом женом нити над осуђеним лицем које је тешко телесно или душевно болесно.

Члан 103.

Непосредно пре извршења смртне казне осуђењом ће се саопштити да правоснажна изречена казна није укинута нити замењена актом амнестије или помиловања.

На усмену молбу осуђенога орган надлежан за извршење казне може дозволити одлагање извршења смртне казне за 24 часа.

Члан 104.

Смртна казна извршује се без присуства јавности.

Ако је више лица истом пресудом осуђено на смртну казну, ова казна извршује се појединачно, по реду којим су осуђени наведени у судској пресуди, без присуства осталих на смрт осуђених.

Члан 105.

За извршење смртне казне надлежан је орган унутрашњих послова среског народног одбора на чијем је подручју седиште суда који је донео пресуду у првом степену.

Смртна казна извршује се пред комисијом коју сачињавају: судија окружног суда кога одреди председник окружног суда, окружни јавни тужилац или његов заменик, службеник органа надлежног за извршење смртне казне и лекар кога одреди овај орган унутрашњих послова.

О извршењу смртне казне саставља се записник.

Члан 106.

О извршеној смртној казни обавестиће се најближи сродници осуђенога и уручиће им се његове ствари.

О извршењу смртне казне обавештава се надлежни матичар ради уписа смрти у матичне књиге.

ДЕО ДРУГИ

ИЗВРШЕЊЕ МЕРА БЕЗБЕДНОСТИ

Глава XII

УПУЋИВАЊЕ У ЗАВОД РАДИ ЧУВАЊА И ЛЕЧЕЊА

Члан 107.

Мера безбедности упућивања у завод ради чувања и лечења извршује се или у посебном заводу основаном само за ту сврху или у заводу за душевно болесна лица.

У коју ће се врсту завода из става 1. овог члана упутити лице коме је изречена ова мера безбедности, одлучује суд у одлуци о примени мере.

Члан 108.

У посебни завод за чување и лечење упућују се, по правилу, лица која болују од трајне душевне болести и која су трајно опасна по околину, а начин њиховог лечења не захтева сталан надзор лекара.

У завод за душевно болесна лица упућују се, по правилу, лица којима је потребна нега и лечење уз сталан надзор лекара. Ова лица се смештају у завод за душевно болесна лица где ће се обезбедити њихово чување у потребној мери.

Члан 109.

Према лицима према којима је примењена мера безбедности упућивања у завод ради чувања и лечења могу се применити само она ограничења кретања и додир са осталим светом која су неопходна ради њиховог чувања и лечења или ради одржавања кућног реда и дисциплине у заводу.

Члан 110.

Управа завода у који је упућено лице ради чувања и лечења дужна је да сваке године обавештава о стању здравља тог лица суд који је одредио ову меру.

Кад се заврши лечење лица упућеног у завод, управа завода обавестиће о томе првостепени суд

који је изрекао меру безбедности, а може предло-
жити и услови отпуст за смањено урачуњливе ко-
јима још није истекла казна.

Ако суд утврди да је даље задржавање у за-
воду лица према коме је примењена мера безбедно-
сти непотребно, донеће одлуку о престанку мере, а
управа завода по пријему судске одлуке отпустиће
одмах лице које је било смештено у завод.

Ако се ради о смањено урачуњливом лицу коме
још није истекла казна, а суд осуђеног не пусти на
слободу (члан 61. став 4. Кривичног законика), ор-
ган унутрашњих послова среског народног одбора
на чијем се подручју налази завод спровеће осу-
ђеног на издржавање казне у одговарајућу казне-
но-поправну установу.

Члан 111.

Ако се лице према коме је примењена мера
безбедности још не налази у заводу за чување и
лечење, за спровођење у завод надлежан је орган
унутрашњих послова среског народног одбора на
чијем се подручју налази лице које треба спрове-
сти у завод.

Члан 112.

Посебне заводе за чување и лечење оснивају
савезни или републички органи надлежни за по-
слове народног здравља. Спољно обезбеђење овак-
вих завода осигурава надлежни државни секретар-
ијат за унутрашње послове.

Члан 113.

Трошкови извршења мере безбедности упућива-
ња у завод ради чувања и лечења, осим трошкова
за спољно обезбеђење, осигуравају се предрачуном
републичког органа управе надлежног за послове
народног здравља.

За лица која за време примене мере безбедно-
сти упућивања у завод ради чувања и лечења за-
државају право здравственог осигурања, у трошко-
вима извршења ове мере учествује надлежни завод
за социјално осигурање односно фонд здравственог
осигурања. Висину овог учешћа у трошковима од-
редиће Савезно извршно веће својим прописом.

Члан 114.

Овлашћује се Секретаријат Савезног извршног
већа за народно здравље да донесе, по потреби,
ближа упутства за примену одредаба ове главе.

Глава XIII

ОБАВЕЗНО ЛЕЧЕЊЕ АЛКОХОЛИЧАРА И НАРКОМАНА

Члан 115.

Мера безбедности обавезног лечења алкохоли-
чара и наркомана, изречена уз безусловну казну
лишења слободе, извршује се у казнено-поправној
установи у којој постоје услови за такво лечење.
По довршеном лечењу осуђено лице коме још казна
траје може се упутити на издржавање остатка каз-
не у казнено-поправну установу према општем ра-
спореду упућивања (члан 27).

Ако у казнено-поправним установама не по-
стоје услови за обавезно лечење алкохоличара и
наркомана, ова мера, кад је изречена уз безусловну
казну лишења слободе, извршује се у установама у
којима се извршује мера безбедности упућивања у
завод ради чувања и лечења.

Мера безбедности обавезног лечења алкохоли-
чара и наркомана, изречена у условној осуди, из-
вршује се у заводу опште здравствене службе у
којем постоји могућност таквог лечења. У случају
опозивања условне осуде извршење мере безбедно-

сти обавезног лечења алкохоличара и наркомана
спровеће се односно наставиће се према одредба-
ма ст. 1. и 2. овог члана.

Члан 116.

Лице према коме је уз казну лишења слободе
примењена мера безбедности обавезног лечења ал-
кохоличара и наркомана упућује се непосредно у
казнено-поправну установу у којој се предузима
извршење ове мере односно у завод у којем се
извршује мера безбедности чувања и лечења.

Члан 117.

Ако је мера безбедности обавезног лечења ал-
кохоличара и наркомана примењена уз условну о-
суду, суд упућује осуђено лице у одређену здрав-
ствену установу у којој ће се спровести заводско
или амбулантно лечење осуђеног.

Ако се осуђени не јави заводу за лечење или
самовољно напусти започето заводско или амбу-
лантно лечење, завод ће о томе обавестити суд.

Управа завода обавестиће о успеху лечења суд
који је судио у првом степену.

Члан 118.

Трошкови обавезног лечења алкохоличара и
наркомана у казнено-поправној установи улазе у
опште трошкове извршења казне.

Трошкови обавезног лечења алкохоличара и
наркомана у здравственој установи ван казнено-
поправних установа, за лица која су здравствено
осигурана падају на терет надлежног завода за со-
цијално осигурање, односно на терет фонда здрав-
ственог осигурања у делу који према посебним про-
писима сноси поједини фонд за такав вид лечења.
Трошкови обавезног лечења за лица која нису
здравствено осигурана, као и део трошкова који
према посебним прописима сноси сам осигураник,
падају на терет предрачуна републичког органа уп-
раве надлежног за послове народног здравља.

Члан 119.

Овлашћују се републички државни секретари-
јати за унутрашње послове да, по потреби, донесу
упутства за примену мере обавезног лечења алко-
холичара и наркомана кад се ова мера примењује
у казнено-поправним установама, а републички са-
вети за послове народног здравља кад се ова мера
примењује у заводима опште здравствене службе.

Глава XIV

ЗАБРАНА БАВЉЕЊА ОДРЕЂЕНИМ ЗАНИМАЊЕМ

Члан 120.

Меру безбедности забране бављења одређеним
занимањем извршује орган унутрашњих послова
среског народног одбора на чијем подручју лице
према коме је та мера примењена има пребивали-
ште односно боравиште.

Примена ове мере уноси се у казнену евиден-
цију.

Ако се лице према коме је примењена ова мера
пресели на подручје другог среза, обавестиће се
орган унутрашњих послова народног одбора тог
среза ради уношења лица у своју евиденцију.

Члан 121.

Ако је вршење неког права, неке самосталне
делатности или дужности везано за дозволу над-
лежног органа, мера безбедности забране бављења

одређеним занимањем извршује се одузимањем дозволе и забраном њеног издавања док траје ова мера безбедности.

Ако занимање на које се забрана односи није везано за посебну дозволу, надлежни орган унутрашњих послова извршује ову меру предузимањем потребних радњи којима се лицу према коме је мера примењена онемогућава да се бави забрањеним занимањем.

Ако лице у радном односу врши занимање на које се забрана односи, радни однос престаје даном правоснажности пресуде којом је изречена забрана бављења одређеним занимањем.

Члан 122.

Ако лице према коме је примењена мера безбедности забране бављења одређеним занимањем поступи противно забрани, казниће се за прекршај новчаном казном до 50.000 динара или казном затвора до тридесет дана.

Истом казном казниће се за прекршај и одговорно лице у државном органу, установи, привредној или друштвеној организацији које свесно омогући лицу на које се забрана односи да врши забрањено занимање, позив или дужност

Члан 123

Овлашћује се савезни Државни секретаријат за унутрашње послове да, по потреби, доноси упутства за примену одредаба ове главе.

Глава XV

ОДУЗИМАЊЕ ВОЗАЧКЕ ДОЗВОЛЕ

Члан 124.

Меру безбедности одузимања возачке дозволе извршује орган надлежан за издавање таквих дозвола, на чијем подручју има пребивалиште или боравиште лице према коме је ова мера примењена.

Орган који је извршио меру одузимања возачке дозволе обавестиће о томе онај орган који је дозволу издао.

Ако је суд изрекао забрану издавања возачке дозволе, та забрана водиће се у евиденцији органа надлежног за издавање возачких дозвола надлежног по пребивалишту лица према коме је ова мера примењена. У случају промене пребивалишта, обавестиће се о забрани орган надлежан по новом пребивалишту

Члан 125.

Ако је изречена забрана коришћења стране возачке дозволе, орган унутрашњих послова одузеће ову дозволу за време док странац борави у Југославији.

Возачка дозвола вратиће се странцу приликом напуштања или пошто напусти Југославију.

Члан 126.

Овлашћује се савезни Државни секретаријат за унутрашње послове да, по потреби, доноси упутства за примену одредаба ове главе.

Глава XVI

ОДУЗИМАЊЕ ПРЕДМЕТА И ИМОВИНСКЕ КОРИСТИ

Члан 127.

Меру безбедности одузимања предмета извршује суд који је донео одлуку у првом степену односно орган који је донео одлуку о примени ове мере.

Према природи одузетих предмета одредиће се да ли ће се одузети предмети продати, уништити или уступити одређеном државном органу или установи.

Члан 128.

Суд који је изрекао меру безбедности одузимања имовинске користи покреће по службеној дужности поступак за извршење ове мере. У погледу надлежности и поступка за извршење ове мере безбедности важе правила извршног поступка, уколико овим законом није друкчије одређено.

Одредба члана 93. став 2. овог закона примениће се сходно и у случају кад је изречена мера безбедности одузимања имовинске користи.

Члан 129.

Ако је мера безбедности одузимања имовинске користи примењена према установи, привредној или друштвеној организацији, извршење спроводи окружни привредни суд на чијем је подручју седиште установе односно организације.

Одузимање имовинске користи од установе односно организације које је изречено у кривичном поступку, врши се по прописима о извршењу заштитне мере одузимања имовинске користи изречене по Закону о привредним преступима.

Члан 130.

Имовинска корист одузета по ставу 1. члана 128. овог закона уноси се у буџет народне републике као ванредни приход.

Ако оштећеном буде накнадно признат захтев за намирење из одузете вредности, републички државни секретаријат за послове финансија исплатиће оштећеном утврђени износ (члан 62а. Кривичног законика).

Члан 131.

Овлашћује се Секретаријат Савезног извршног већа за правосудне послове да, по потреби, доноси упутства за примену одредаба ове главе.

Глава XVII

ПРОТЕРИВАЊЕ ИЗ ЗЕМЉЕ

Члан 132.

Странцу против кога је примењена мера безбедности протеривања из земље, одредиће републички државни секретаријат за унутрашње послове на чијем подручју странац борави примерен рок у коме треба да напусти територију Југославије.

Ако странац који је држављанин суседне државе не напусти територију Југославије у одређеном року, спровешће се до границе и предаће се пограничним органима суседне државе. Странац који није држављанин суседне државе, или је лице без држављанства, упутиће се на боравак у одређено место до напуштања територије Југославије.

Странац који без одобрења напусти место борава одређено по ставу 2. овог члана казниће се за прекршај новчаном казном до 50.000 динара или казном затвора до тридесет дана и спровешће се на боравак у одређено место.

Члан 133.

Док траје мера протеривања, странцу је забрањен долазак на територију Југославије

Странац који прекрши ову забрану казниће се за прекршај новчаном казном до 50.000 динара или казном затвора до тридесет дана, а по издржаној казни поступиће се по одредби члана 132. став 2. овог закона.

Члан 134.

Овлашћује се савезни Државни секретаријат за унутрашње послове да, по потреби, доноси упутства за примену одредаба ове главе.

ДЕ О ТРЕ Ћ И**ОПШТЕ ОДРЕДБЕ О ИЗВРШЕЊУ ВАСПИТНИХ МЕРА****Глава XVIII****О ДИСЦИПЛИНСКИМ ЦЕНТРИМА****Члан 135:**

Меру упућивања у дисциплински центар за малолетнике извршује орган старатељства надлежан по пребивалишту односно боравању малолетника према коме је ова мера примењена.

Члан 136.

У дисциплинском центру малолетници проводе време претежно у раду и учењу под сталним надзором васпитача.

Малолетницима упућеним у дисциплински центар за малолетнике на непрекидни боравак за одређени број дана, обезбедиће се у центру редовна исхрана и смештај.

Члан 137.

Дисциплински центри за малолетнике могу се оснивати као самосталне установе или се могу везати за постојећа прихватишта, интернате или друге сличне установе.

Дисциплински центри не могу се везати за казнено-поправне установе нити васпитно-поправне домове.

Где не постоје услови за оснивање дисциплинских центара у смислу става 1. овог члана, мера упућивања у дисциплински центар може се извршавати у школским просторијама у време кад су слободне.

Члан 138.

Дисциплинске центре за малолетнике оснивају народни одбори општина или срезова.

Дисциплинске центре могу оснивати и друштвене организације које се баве питањима васпитања деце и омладине у сагласности са републичким органом управе надлежним за послове социјалног старања.

Глава XIX**О МЕРАМА ПОЈАЧАНОГ НАДЗОРА****Појачани надзор од стране родитеља или стараоца****Члан 139.**

У вршењу појачаног надзора родитељи односно стараоци дужни су да посвете сталну и пуну бригу васпитању малолетника и да предузимају мере које ће спречити штетан утицај на њега.

Родитељи односно стараоци дужни су да извршавају налоге и упутства суда који су им дати приликом изрицања или у току извршавања ове мере. Они су, исто тако, дужни да омогуће проверавање извршења ове мере од стране органа старатељства ако је суд одредио такво проверавање.

Члан 140.

Службеник органа старатељства који врши проверавање примене мере појачаног надзора од стране родитеља односно стараоца дужан је да о успеху примене ове мере повремено обавештава судију за малолетнике у роковима које овај одреди.

Службеник органа старатељства може судији за малолетнике ставити и предлог да се обустави даље

проверавање или да се мера појачаног надзора од стране родитеља или стараоца замени другом погоднијом васпитном мером.

Члан 141.

Сукобе који настану између родитеља односно стараоца и службеника органа старатељства решава судија за малолетнике.

Судија за малолетнике може, ако нађе за потребно, затражити од органа старатељства да се одреди други службеник који ће вршити проверавање мера појачаног надзора од стране родитеља или стараоца.

Појачани надзор у другој породици**Члан 142.**

Кад суд примени према малолетнику меру појачаног надзора у другој породици, орган старатељства надлежан по пребивалишту предаће малолетника породици која је одређена у судској оплуди.

Члан 143.

Одредбе чл. 140. и 141. овог закона примењиваће се сходно и у случају примене мере појачаног надзора у другој породици.

Појачани надзор органа старатељства**Члан 144.**

Васпитну меру појачаног надзора од стране органа старатељства извршују одређени службеници који за то имају потребне услове (социјални радници).

Ову меру могу извршавати и наставници, васпитачи и друга лица која имају искуства у васпитавању малолетника.

Члан 145.

Службеник органа старатељства коме је малолетник поверен ради појачаног надзора, врши задатке из члана 75. став 3. Кривичног законика, држећи се при томе упутства судије за малолетнике.

У вршењу својих задатака службеник органа старатељства може се обратити за сарадњу и помоћ државним органима, установама, привредним и друштвеним организацијама.

Члан 146.

Одредбе чл. 140. и 141. овог закона примењиваће се сходно и у случају примене мере појачаног надзора од стране органа старатељства.

Глава XX**О ЗАВОДСКИМ МЕРАМА****Упућивање у васпитну установу****Члан 147.**

Кад је према малолетнику примењена мера упућивања у васпитну установу, орган старатељства надлежан по пребивалишту сместиће малолетника у одговарајућу општу васпитну установу. Орган старатељства обавестиће суд у коју је установу сместио малолетника.

У васпитној установи малолетник се ставља у исте услове са осталим малолетницима који се налазе у тој установи, с тим што ће се у погледу васпитања и надзора њему посветити посебна пажња.

Члан 148.

Управник васпитне установе дужан је да сваких шест месеци односно кад суд то тражи обавештава суд о успеху примене ове мере.

Ако малолетник самовољно напусти установу или се не може прилагодити раду и унутрашњем реду установе, управник ће о томе обавестити суд. Суд може на основу овог обавештења и потребних проверавања одлучити о замени ове мере којом другом васпитном мером.

Упућивање у васпитно-поправни дом

Члан 149.

Мера упућивања у васпитно-поправни дом извршује се у домовима који су основани само за ту сврху.

За поједине категорије малолетника могу се основати и посебни васпитно-поправни домови.

Члан 150.

У васпитно-поправном дому малолетници се распоређују по групама, с обзиром на узраст, душевну развијеност, карактерне особине и друга лична својства која омогућавају примену истоврсних васпитних и поправних метода.

Члан 151.

Васпитно-поправни дом организује се на начин који омогућава у највећој мери опште, стручно и морално васпитање малолетника.

Члан 152.

У васпитно-поправном дому обезбеђује се потребна здравствена служба.

У случају тежег обољења, лице смештено у дом, упућује се у општу здравствену установу. Време проведено на лечењу у здравственој установи рачуна се у време боравка у дому.

У васпитно-поправном дому обезбеђује се културно-просветни рад и бављење фискултуром и спортом.

Члан 153.

Управник може лицима смештеним у васпитно-поправном дому одобрити одсуство до месец дана ради посете родитељима или другим блиским сродницима.

Одсуство се даје, по правилу, за време школског распуста и празника.

За лица смештена у васпитно-поправном дому може се организовати заједничко летовање ван дома.

Време проведено на одсуству или на заједничком летовању рачуна се у време боравка у дому.

Члан 154.

За повреде реда и дисциплине могу се лицима смештеним у васпитно-поправном дому изрећи дисциплинске казне: опомена, укор, забрана располагања одређеним новчаним износом, забрана изласка до месец дана и притвор у посебној просторији најдуже до седам дана.

Упућивање у установу за дефектне малолетнике

Члан 155.

Малолетника према коме је примењена мера упућивања у установу за дефектне малолетнике сместиће орган старатељства надлежан по месту боравка малолетника у установу која је означена у судској одлуци.

У таквој установи малолетник се подвргава поступку и условима који важе за остала лица смештена у овој установи, с тим што ће се посебна пажња посветити надзору над њим.

Члан 156.

Управа установе у којој је малолетник смештен дужна је да најмање сваке године, а по захтеву

суда у свако доба, обавештава суд о успеху примене ове васпитне мере.

Кад малолетник у установи наврши 18 година живота управа ће посебно обавестити суд о његовом стању.

Г л а в а XXI

ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 157.

Ступањем на снагу овог закона престаје да важи Закон о извршењу казни, мера безбедности и васпитно-поправних мера („Службени лист ФНРЈ“, бр. 47/51).

До доношења ближих прописа за примену овог закона примењиваће се прописи донесени на основу Закона о извршењу казни, мера безбедности и васпитно-поправних мера, уколико нису у супротности са овим законом.

Члан 158.

Одредбе овог закона о извршењу казни лишења слободе примењују се и на казне чије је извршење започето пре његовог ступања на снагу, уколико овим законом није друкчије прописано.

Распоређивање у казнено-поправне установе осуђених лица која се већ налазе на издржавању казне неће се поново вршити по овом закону ако надлежни државни секретаријат за унутрашње послове не одреди друкчије.

Члан 159.

Одредба члана 49. овог закона о накнади за рад осуђених почеће се примењивати кад ступе на снагу ближи прописи о утврђивању накнаде за рад. Ови прописи морају се донети и ступити на снагу до 1. јануара 1962. године.

Члан 160.

Одбори за помоћ отпуштеним осуђеним лицима образоваће се у свакој општини у року од три месеца по ступању на снагу овог закона. До образовања ових одбора службу помоћи вршиће досадашњи одбори грађана за помоћ лицима отпуштеним из казнено-поправних уснова.

Члан 161.

Ако је поступак за извршење казне конфискације имовине започет пре ступања на снагу овог закона, али још није довршен у првом степену, довршиће се по одредбама овог закона.

Члан 162.

Казна затвора и новчана казна извршују се по одредбама овог закона и кад их је изрекао суд или други надлежни орган у неком другом поступку, уколико посебним законом није друкчије одређено.

Члан 163.

У случајевима кад су овим законом одређени послови стављени у надлежност органа унутрашњих послова среског народног одбора, у народној републици где не постоје срезови ове послове врше органи унутрашњих послова у чији делокруг улазе послови из надлежности среских органа унутрашњих послова.

Члан 164.

Овлашћује се Државни секретаријат за послове народне одбране да одреди који ће војни органи имати овлашћења за примену одредби чл. 35. став 2, 36. и 38. овог закона у односу на осуђена војна лица која издржавају казну лишења слободе у војним затворима.

Члан 165.

Овај закон ступа на снагу по истеку 30 дана по објављивању у „Службеном листу ФНРЈ“.

406.

УКАЗ**О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИСКОРИШЋАВАЊУ ЛУКА И ПРИСТАНИШТА**

На основу члана 71. тачка 2. Уставног закона о основама друштвеног и политичког уређења Федеративне Народне Републике Југославије и савезним органима власти, проглашава се Закон о искоришћавању лука и пристаништа, који је усвојила Савезна народна скупштина на седници Савезног већа од 9. јуна 1961. године и на седници Већа произвођача од 9. јуна 1961. године.

П. Р. бр. 33
10. јуна 1961. године
Београд

Председник Републике,
Јосип Броз Тито, с. р.

Председник
Савезне народне скупштине,
Петар Стамболић, с. р.

ЗАКОН**О ИСКОРИШЋАВАЊУ ЛУКА И ПРИСТАНИШТА****И. Опште одредбе****Члан 1.**

Поморску луку односно пристаниште унутрашње пловидбе, у смислу овог закона, сачињава копнени и водени простор са изграђеним обалама, лукобранима, потребним слободним простором, уређајима, постројењима и другим објектима намењеним пристајању бродова, укрцавању и искрцавању путника и робе, ускладиштавању и осталим манипулацијама робом, као и снабдевању, оправци и заштити бродова од невремена.

Одредбе овог закона односе се на поморске луке и на пристаништа унутрашње пловидбе (луке), ако одредбама овог закона није друкчије прописано.

Члан 2.

Луке служе, по правилу, јавном саобраћају. Јавном саобраћају служе луке отворене за домаћи саобраћај и луке отворене за међународни саобраћај.

Члан 3.

Поједине луке или делови луке могу бити намењени, сагласно одредбама овог закона, да служе искључиво или првенствено за потребе одређених државних органа (војне луке и слично), привредних организација, установа, друштвених организација или других друштвених правних лица.

Члан 4.

Искоришћавање луке која служи јавном саобраћају врши предузеће луке односно предузеће пристаништа (предузеће луке).

Искоришћавање луке састоји се у вршењу претоварних и других лучких услуга, као и у одржавању и изградњи луке.

Претоварне и друге лучке услуге могу у појединим лукама вршити, ако то потреба захтева, једно или више посебних предузећа за претоварне и друге лучке услуге (предузеће за лучко-претоварне услуге).

У луци за коју је основано предузеће за лучко-претоварне услуге, предузеће луке не може вршити послове које по овом закону врши предузеће за лучко-претоварне услуге.

Члан 5.

Предузећа лука и предузећа за лучко-претоварне услуге могу се удруживати у пословна удружења по општим прописима о удруживању у привреди.

Општински народни одбор може основати заједницу предузећа лука и предузећа за лучко-претоварне услуге са свог подручја (заједница лучких предузећа).

Два или више општинских народних одбора могу споразумно основати заједницу лучких предузећа.

Члан 6.

Искоришћавање луке која служи јавном саобраћају, а за коју није основано предузеће луке, општински народни одбор повериће транспортној или другој привредној организацији или установи или ће искоришћавање луке вршити сам преко својих органа.

Члан 7.

О искоришћавању луке из члана 3. овог закона стара се државни орган, привредна организација, установа, друштвена организација или друго друштвено правно лице чијим потребама она служи.

Члан 8.

Привредна организација, установа или општински народни одбор, који врше искоришћавање луке јавног саобраћаја, дужни су:

1) старати се о изградњи оперативних обала, лукобрана, зимовника, других објеката и потребних дубина у луци, као и о њиховом одржавању у стању које захтева јавни саобраћај и безбедност пловних објеката;

2) омогућити сваком физичком и правном лицу коришћење оперативних обала, лукобрана, зимовника и других објеката у луци, према њиховој намени и у границама расположивих капацитета.

Привредна организација, установа или општински народни одбор, који врше искоришћавање луке јавног саобраћаја могу оперативне обале, лукобране, зимовнике и друге објекте у луци искоришћавати само према њиховој намени и у складу са важећим прописима.

Члан 9.

Привредна организација, установа или општински народни одбор, који врше искоришћавање луке јавног саобраћаја, самостално утврђују, у оквиру важећих прописа, тарифу за вршење својих услуга и висину лучких накнада.

Тарифа из става 1. овог члана мора бити објављена на уобичајени начин.

Висина накнаде за вршење појединих услуга може се, према природи услуга, одређивати уговором.

Члан 10.

На предузеће луке и предузеће за лучко-претоварне услуге примењују се општи прописи који важе за привредне организације, ако овим законом није друкчије одређено.

II. Предузеће луке**Члан 11.**

Предузеће луке оснива општински народни одбор на чијем се подручју налази лука.

Члан 12.

Општински народни одбор дужан је основати предузеће луке ако искоришћавање луке омогућава том предузећу да послује по начелима која важе за привредна предузећа.

Члан 13.

Основна делатност предузећа луке је одржавање и изградња луке, као и укрцавање, искрцавање и ускладиштавање робе.

Предузеће луке може, ако за то испуњава прописане услове вршити и споредне делатности које су у вези са пословима у луци или које омогућавају правилније и потпуније искоришћавање луке, као што су услуге путницима, сортирање, дорада и паковање робе, лучка реморкажа, пилотажа, снабдевање бродова водом и слично.

Члан 14.

Предузеће луке оснива се за искоришћавање једне или више лука на подручју једне општине.

Два или више општинских народних одбора могу споразумно основати једно предузеће луке за једну или више лука које се налазе на подручју тих општина.

Два или више општинских народних одбора могу се споразумети да се лука односно луке које се налазе на подручју тих општина, дају на искоришћавање предузећу луке које је један од тих народних одбора основао.

Члан 15.

Основна средства предузећа луке сачињавају: оперативне обале, лукобрани, лучки уређаји и постројења, транспортна средства, складишта и отворени складишни простор, као и други објекти намењени вршењу привредних послова предузећа (члан 16. тачка 2).

Члан 16.

Актом о оснивању предузећа луке одређује се, поред осталог:

1) подручје луке односно лука које се предају на коришћење предузећу;

2) оперативне обале, лукобрани, изграђени зимовници у луци, лучки уређаји и постројења, складишта, отворени складишни простор, прилазни путеви, коловози, колосеци, дизалице, водоводне, канализационе и електричне инсталације и други објекти који се налазе на подручју луке односно лука и служе за рад у луци, а који се предају предузећу на искоришћавање као његова основна средства;

3) део неизграђене обале, који се предаје предузећу на коришћење.

Члан 17.

Предузеће луке не може преносити право коришћења дела оперативне обале или дела лукобрана.

Предузеће луке може, уз претходну сагласност општинског народног одбора, давати у закуп оперативне обале или њихове делове привредним организацијама или другим друштвеним правним лицима.

Члан 18.

Погон предузећа луке који врши самостално обрачунавање дохотка, користи самостално основна средства предузећа која непосредно служе за извршавање задатака погона, осим средстава у заједничкој употреби (лукобрани који не служе као оперативне обале и сл.).

Правилима предузећа одређују се услови под којима погон који врши самостално обрачунавање дохотка може, у границама важећих прописа, преносити или давати у закуп одређена основна средства која самостално користи као и услови под којима предузеће луке може та средства преносити или давати у закуп.

Члан 19.

Међусобни односи предузећа луке и његових погона, као и међусобни односи погона предузећа луке који нису уређени законом, уређују се правилима предузећа.

Међусобни односи погона предузећа луке који нису уређени ни законом ни правилима предузећа уређују се уговором.

Члан 20.

Предузеће луке остварује средства за своје пословање из прихода од лучких накнада и других прихода од своје делатности.

Приходи из става 1. овог члана улазе у укупан приход предузећа

Члан 21.

Приходи од лучких накнада су:

- 1) накнада за коришћење обале;
- 2) бродска лежарина;
- 3) накнада за привез.

Члан 22.

Накнаду за коришћење обале (члан 21. тачка 1) плаћа брод који користи обалу у циљу укрцавања односно искрцавања путника и робе.

Накнада за коришћење обале у циљу укрцавања односно искрцавања путника плаћа се:

1) у саобраћају између домаћих лука и у пограничном саобраћају — по путнику укрцаном у некој луци;

2) у саобраћају са иностранством — по путнику укрцаном или искрцаном у домаћој луци.

Накнада за коришћење обале у циљу укрцавања или искрцавања робе плаћа се у одређеном износу по свакој тони укрцаног или искрцаног терета.

Накнада за коришћење обале може се на основу уговора о закупу плаћати и паушално (месечно, годишње).

Члан 23.

Бродску лежарину (члан 21. тачка 2) плаћа брод за коришћење обале у ма које сврхе, осим ради укрцавања или искрцавања путника или робе.

Бродску лежарину плаћа брод и за коришћење зимовника у луци.

Члан 24.

Накнаду за привез (члан 21. тачка 3) плаћа сопственик односно корисник рибарских бродова, рибарских и других чамаца, за коришћење обале у циљу њиховог сталног привеза.

Члан 25.

Домаћи и страни ратни бродови и бродови граничних јединица не плаћају лучке накнаде.

III. Предузеће за лучко-претоварне услуге

Члан 26.

Предузеће за лучко-претоварне услуге оснива општински народни одбор на чијем је подручју лука.

Члан 27.

Предузеће за лучко-претоварне услуге врши укрцавање, искрцавање и ускладиштавање робе, сортирање, дораду и паковање робе, као и услуге путницима.

Предузеће за лучко-претоварне услуге може вршити све или само неке од послова из става 1. овог члана.

Актом о оснивању предузећа за лучко-претоварне услуге одређују се послови које то предузеће врши.

Члан 28.

Основна средства предузећа за лучко-претоварне услуге, према врсти послова које врши, сачињавају лучки уређаји и постројења за укрцавање и искрцавање робе, транспортна средства, складишта, отворени складишни простор и други објекти намењени вршењу његових послова.

Члан 29.

Актом о оснивању предузећа за лучко-претоварне услуге одређује се, поред осталог, подручје луке на коме ће предузеће вршити своју делатност, као и основна средства која се предају предузећу на коришћење.

Члан 30.

Предузеће за лучко-претоварне услуге остварује средства за своје пословање из прихода које остварује својом делатношћу.

Члан 31.

Одредбе чл. 18. и 19. овог закона примењују се и на предузећа за лучко-претоварне услуге.

IV. Заједница лучких предузећа

Члан 32.

Заједница лучких предузећа оснива се у циљу усклађивања и унапређивања рада у луци.

У заједницу се обавезно уклањају предузеће луке и предузеће за лучко-претоварне услуге.

У заједницу могу се учланити транспортна, шпедитерска и друга предузећа, установе и организације, чија је делатност у непосредној вези са радом у луци.

Члан 33.

Заједница лучких предузећа је правно лице.

Заједница доноси своја правила, која потврђује општински народни одбор.

Члан 34.

Заједница лучких предузећа:

- 1) врши студије и истраживања у циљу унапређивања луке;
- 2) доноси план развоја луке као целине, у складу са друштвеним плановима;
- 3) ради на усклађивању планова удружених предузећа, установа и организација са планом развоја луке;
- 4) ради на међусобном усклађивању планова удружених предузећа, установа и организација, у циљу несметаног и ефикаснијег рада у луци;
- 5) прати кретања на тржишту робе и бродског простора и предлаже удруженим предузећима мере које треба предузети у циљу повећања промета робе у луци;
- 6) проучава питања унапређивања организације рада и коришћења капацитета у луци и на основу тога предлаже удруженим предузећима, установама и организацијама одговарајуће мере;
- 7) заступа удружена предузећа, установе и организације у њиховим односима са иностраним и другим корисницима лучко-претоварних услуга, ако је предузећа, установе и друге организације за то овласте;
- 8) врши и друге послове који су правилима заједнице стављени у њен делокруг.

Удружена предузећа, установе и организације могу, сходно прописима који важе за удруживање средстава привредних организација преко пословних удружења, преко заједнице удруживати своја средства за извршење одређених задатака од заједничког интереса.

Члан 35.

Заједницом лучких предузећа управљају управни одбор и директор.

Члан 36.

Управни одбор заједнице лучких предузећа сачињавају представници свих предузећа, организација и установа удружених у заједници, представници општинског народног одбора, представници органа управе надлежног за безбедност пловидбе и представници царинских органа.

Раднички савети предузећа која се обавезно удружују у заједницу и радни колектив заједнице бирају најмање 2/3 чланова управног одбора.

Директор заједнице је по свом положају члан управног одбора.

Правилима заједнице одређује се укупан број чланова управног одбора, начин утврђивања броја чланова управног одбора које бирају предузећа, организације и установе удружене у заједници, као и број представника које именује општински народни одбор, органи управе надлежни за безбедност пловидбе и царински органи, али тако да свако предузеће, организација, установа или орган мора бити представљен најмање са једним чланом.

Члан 37.

Управни одбор заједнице лучких предузећа решава о начелним и другим важнијим питањима из делокруга заједнице.

Правилима заједнице ближе се одређују послови о којима решава управни одбор.

Члан 38.

Седнице управног одбора заједнице сазива председник управног одбора.

Председник управног одбора дужан је сазвати седницу управног одбора и кад то захтева најмање 1/3 његових чланова, као и на тражење општинског народног одбора.

Члан 39.

Мандат чланова управног одбора заједнице лучких предузећа траје две године.

Члан 40.

Директора заједнице лучких предузећа поставља и разрешава општински народни одбор.

Ако су заједницу основали два или више општинских народних одбора, директора заједнице постављају и разрешавају заједно ти народни одбори.

Члан 41.

Стручне и административне послове заједнице лучких предузећа врши њен радни колектив.

Лични дохоци радника запошљених у заједници одређују се правилником, који доноси радни колектив заједнице у сагласности са управним одбором заједнице.

Организација и начин пословања радног колектива заједнице, као и систематизација радних места, одређују се правилима заједнице.

Члан 42.

Средства заједнице лучких предузећа образују се из доприноса предузећа, установа и организација удружених у заједници.

Основицу и стопу за обрачунавање доприноса одређује управни одбор заједнице, у сагласности са саветом општинског народног одбора надлежним за послове финансија.

Начин плаћања доприноса одређује управни одбор заједнице.

Допринос из става 1. овог члана подмирује се на терет трошкова пословања предузећа.

Члан 43.

Допринос из члана 42. овог закона заједнице лучких предузећа могу употребити за подмиривање личних, материјалних и функционалних издатака, за фонд заједничке потрошње и за извршавање других обавеза заснованих на закону.

Члан 44.

Заједница лучких предузећа је дужна за сваку годину саставити свој финансијски план, а по истеку године — завршни рачун.

Члан 45.

Односи између заједнице лучких предузећа и предузећа, установа и организација удружених у заједници, који нису уређени овим законом, уређују се правилима заједнице, а ако нису уређени правилима заједнице уређују се уговором.

Члан 46.

Правила заједнице лучких предузећа садрже нарочито: задатке заједнице, унутрашњу организацију и начин пословања, састав, начин избора односно именовања и опозива чланова управног одбора, делокруг и међусобне односе органа заједнице, права и дужности службеника и радника радног колектива заједнице, односе између заједнице и предузећа, установа и организација удружених у заједници.

Члан 47.

Заједнице лучких предузећа удружују се у Савезну саобраћајну комору.

V. Искоришћавање луке за коју није основано предузеће луке**Члан 48.**

Искоришћавање луке која служи јавном саобраћају, а за коју није основано предузеће луке, општински народни одбор може поверити транспортној или другој привредној организацији или установи са подручја те или друге општине.

Општински народни одбор може искоришћавање луке из става 1. овог члана поверити и предузећу луке са подручја друге општине.

Ако није поверио искоришћавање луке по ст. 1. или 2. овог члана, општински народни одбор вршиће искоришћавање луке преко својих органа.

Члан 49.

Ако је општински народни одбор поверио искоришћавање луке привредној организацији из члана 48. ст. 1. или 2. овог закона, та привредна организација дужна је за искоришћавање луке основати погон за који се врши самостално обрачунавање дохотка.

На погоне из става 1. овог члана сходно се примењују одредбе овог закона које се односе на предузеће луке.

Члан 50.

Ако луку искоришћава установа или општински народни одбор преко свог органа, у делокруг установе односно општинског народног одбора спада, поред послова из члана 8. овог закона, одређивање висине лучких накнада, давање у закуп отвореног лучког складишног простора, давање одобрења за вршење одређених лучких претоварних послова и одобравање тарифе за вршење тих послова.

Члан 51.

Ако луку искоришћава установа, приходи од лучких накнада, закупнине за отворени складишни простор, као и приходи из накнада за посебно коришћење обале (члан 58) припадају установи која искоришћава луку, а ако луку искоришћава општински народни одбор преко свог органа приходи припадају тој општини.

Члан 52.

Радни колектив установе која врши искоришћавање луке, односно радни колектив органа преко кога општински народни одбор врши искоришћавање луке, има право захтевати да се организује као предузеће луке ако постоје економски услови за успешно пословање таквог предузећа.

VI. Надлежност државних органа**Члан 53.**

Луке отворене за домаћи саобраћај одређује на седницама оба већа општински народни одбор на чијем се подручју лука налази, узимајући у обзир привредне и друштвене потребе за отварање луке.

Општински народни одбор може донети решење из става 1. овог члана, ако је орган управе надлежан за послове безбедности пловидбе дао претходно мишљење да су испуњени услови за безбедност саобраћаја у луци.

Члан 54.

Које су луке отворене за међународни саобраћај односно који је део луке намењен том саобраћају одређује Савезно извршно веће према Царинском закону.

Члан 55.

У вршењу права коришћења на неизграђеним обалама на мору и водама унутрашњих пловних путева, као и на осталом подручју на мору, општински народни одбор може давати привредним организацијама, установама, друштвеним организацијама и другим друштвеним правним лицима право да граде оперативне обале, лукобране и зимовнике.

Решење по ставу 1. овог члана општински народни одбор доноси уз претходну сагласност Команде ратне морнарице, а по прибављеном мишљењу из члана 53. став 2. овог закона.

Члан 56.

Општински народни одбор односно орган управе који он одреди може дозволити привредним и друштвеним организацијама, установама, другим друштвеним правним лицима и грађанима изградњу објекта на морској обали или мору односно на обали или водама унутрашњих пловних путева (река, канала, језера), вађење са обале или из мора односно из воде камена, шљунка, песка и сл., или коришћење на други начин делова обале или вода (посебно коришћење обале).

Решење из става 1. овог члана доноси надлежни орган пошто претходно прибави мишљење по члану 53. став 2. овог закона, а ако се ради о изградњи грађевинског објекта на морској обали или на мору

— и по претходној сагласности Команде ратне морнарице.

Одредбе овог члана односе се на све случајеве посебног коришћења обале, без обзира у чијој је својини обала.

Члан 57.

За доношење решења по чл. 55. и 56. овог закона потребна је и претходна сагласност органа управе надлежног за послове водопривреде, ако се ради о грађњи оперативне обале и зимовника или о посебном коришћењу обале на унутрашњим пловним путевима.

Члан 58.

За посебно коришћење обале (члан 56) плаћа се накнада.

Висина и начин плаћања накнаде за посебно коришћење обале одређују се тарифом, коју доноси народни одбор општине на седницама оба већа.

Члан 59.

Орган који је донео решење о коришћењу обале по чл. 55. или 56. овог закона може ово решење укинути ако то захтева интерес народне привреде, народне одбране или други јавни интереси.

Ако надлежни орган по ставу 1. овог члана укине решење о коришћењу обале, корисник који је нешто изградио на обали односно у мору или води има право то уклонити ако је то по природи ствари могуће, или тражити накнаду за објекат у висини његове вредности на дан престанка права, осим ако су у решењу о давању права посебног коришћења обале ти односи друкчије уређени.

VII. Прелазне и завршне одредбе

Члан 60.

До доношења посебних прописа о организацији и вршењу службе безбедности пловидбе примењиваће се одредбе чл. 61. до 64. овог закона.

Члан 61.

Лучке капетаније односно капетаније пристаништа одржавају ред у луци и врше све послове у вези са сигурношћу бродова у луци и пловидбе у луци.

Одредба става 1. овог члана не односи се на војну луку.

Члан 62.

Лучке капетаније односно капетаније пристаништа врше надзор над:

1) стањем оперативних обала у циљу утврђивања њихове сигурности за укрцавање, искрцавање и прекрцавање путника и робе;

2) стањем лукобрана и зимовника у луци у погледу њихове способности да служе својој намени;

3) одржавањем дубина у луци потребних за безбедност пловидбе.

Члан 63.

Ако утврди да је стање оперативних обала, лукобрана, зимовника у луци и дубина у луци односно зимовнику у луци такво да може представљати опасност за сигурност бродова или саобраћај у луци односно зимовнику, капетанија може наредити привредној организацији, установи или органу који искоришћава луку односно зимовник, да у одређеном року изврши потребне радове или предузме одговарајуће мере.

Ако радови или мере наређене по ставу 1. овог члана не буду извршени у одређеном року, капетанија може:

1) забранити употребу оперативне обале или њеног дела за време док је њихово стање такво да

непосредно угрожава сигурност бродова или укрцавање, искрцавање или прекрцавање путника или робе;

2) забранити пристајање бродова одређене величине уз одређени део оперативне обале док дубина воде уз обалу не буде толика да омогућава сигурност пристајања таквих бродова;

3) забранити саобраћај у луци док је сигурност саобраћаја у луци непосредно угрожена услед неодржавања лукобрана у исправном стању или неодржавања одређених дубина у луци.

Жалба против решења донетог по ст. 1. или 2. овог члана не задржава извршење решења.

Члан 64.

Савезни односно републички орган управе надлежан за послове безбедности пловидбе стара се о пловности пута, као и о свим средствима безбедности пловидбе (светионици, светла, знакови и сл.) у луци и у осталом делу обалног мора Југославије односно водама унутрашњих пловних путева.

За коришћење средстава безбедности пловидбе брод плаћа накнаду, чију висину и начин наплате прописује Савезно извршно веће.

Одредба става 1. овог члана не односи се на војне луке.

Домаћи и страни ратни бродови и бродови граничних јединица не плаћају накнаду за коришћење средстава безбедности пловидбе.

Члан 65.

Право коришћења на оперативним обалама, лукобранима, неизграђеним морским обалама и осталом подручју на мору, на оперативним обалама, зимовницима и неизграђеним обалама унутрашњих пловних путева, који су у друштвеној својини, а на којима су до дана ступања на снагу овог закона вршили право коришћења савезни и републички органи управе надлежни за послове безбедности пловидбе, преноси се даном ступања на снагу овог закона на општине на чијем су подручју ови објекти.

Члан 66.

Ако у луци постоји једно предузеће за лучко-претоварне услуге, а општински народни одбор сматра да нема потребе за оснивањем посебних предузећа за лучко-претоварне услуге, постојеће предузеће за лучко-претоварне услуге организоваће се и наставиће рад као предузеће луке сагласно одредбама овог закона.

Ако у луци постоји више предузећа за лучко-претоварне услуге, или ако у луци постоји једно предузеће за лучко-претоварне услуге а општински народни одбор сматра да треба да постоји посебно предузеће за лучко-претоварне услуге, општински народни одбор основаће предузеће луке, а постојећа предузећа за лучко-претоварне услуге наставиће са радом као предузећа за лучко-претоварне услуге.

Члан 67.

Општински народни одбор пренеће на новоосновано предузеће луке односно на предузеће које наставља са радом као предузеће луке, сагласно одредбама овог закона, оперативне обале, лукобране и зимовнике у луци као основна средства тог предузећа.

Поједине делове оперативних обала, лукобрана или зимовника у луци из члана 65. став 1. овог закона, које на дан ступања на снагу овог закона није користило предузеће за лучко-претоварне услуге него друга привредна организација, општински народни одбор може предати привредној организацији која их је до дана ступања на снагу овог закона користила, као њено основно средство.

Овлашћује се Савезно извршно веће да може донети прописе о утврђивању вредности основних средстава која се преносе на предузећа из ст. 1. и 2. овог члана а која до дана ступања на снагу овог закона нису процењена по важећим прописима.

Члан 68.

Даном ступања на снагу овог закона престаје да важи члан 16. ст. 2. и 3. и чл. 17. и 17а. Уредбе о реду у лукама („Службени лист ФНРЈ“, бр. 7/50, 57/54, 32/58) уколико се ови чланови односе на накнаду штете причињене обалама, лукобранима, уређајима и направама који су у основним средствима предузећа односно која користи општина или установа.

Члан 69.

Овај закон ступа на снагу по истеку 30 дана по објављивању у „Службеном листу ФНРЈ“.

407.

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ПРЕДУЗЕЋИМА ЗА АЕРОДРОМСКЕ УСЛУГЕ

На основу члана 71. тачка 2. Уставног закона о основама друштвеног и политичког уређења Федеративне Народне Републике Југославије и савезним органима власти, проглашава се Закон о предузећима за аеродромске услуге, који је усвојила Савезна народна скупштина на седници Савезног већа од 9. јуна 1961. године и на седници Већа произвођача од 9. јуна 1961. године.

П. Р. бр. 34

10. јуна 1961. године

Београд

Председник Републике,
Јосип Броз Тито, с. р.

Председник
Савезне народне скупштине,
Петар Стамболић, с. р.

ЗАКОН

О ПРЕДУЗЕЋИМА ЗА АЕРОДРОМСКЕ УСЛУГЕ

І. Основне одредбе

Члан 1.

Аеродром, у смислу овог закона, сачињава потребни копнени и водени простор са полетно-слетним стазама, хангарима, уређајима и постројењима и другим објектима намењеним полетању и слетању ваздухоплова, прихватању и отпремању ваздухоплова, путника и робе.

Члан 2.

Аеродроми могу да служе јавном саобраћају (ваздухопловна пристаништа), потребама Југословенске народне армије (војни аеродроми) или потребама појединих привредних организација, установа, друштвених организација и других друштвених правних лица (летишта).

Поједини војни аеродроми или њихови делови могу, по претходној дозволи Државног секретаријата за послове народне одбране, служити и јавном саобраћају (мешовити аеродроми).

Одредбе овог закона примењују се на ваздухопловна пристаништа, а на мешовите аеродроми ако одредбама овог закона није друкчије одређено.

На војне аеродроми и на летишта примењују се посебни прописи.

Члан 3.

Јавном саобраћају служе ваздухопловна пристаништа отворена за унутрашњи саобраћај и ваздухопловна пристаништа отворена за међународни саобраћај.

Члан 4.

Искоришћавање, одржавање и изградњу ваздухопловних пристаништа врши, по правилу, предузеће за аеродромске услуге.

Члан 5.

Искоришћавање, одржавање и изградњу ваздухопловног пристаништа за које није основано предузеће за аеродромске услуге, општински народни одбор на чијем је подручју ваздухопловно пристаниште, повериће другој привредној организацији или установи или ће искоришћавање ваздухопловног пристаништа вршити сам преко својих органа.

Члан 6.

Услови и начин искоришћавања, одржавања и изградње мешовитог аеродрома из члана 2. став 2. овог закона или појединих његових објеката, уређаја и постројења уређују се уговором између Државног секретаријата за послове народне одбране или органа који он овласти и предузећа за аеродромске услуге или друге организације, установе или органа, који ће на том аеродрому вршити аеродромске услуге.

Члан 7.

Предузеће за аеродромске услуге, друга привредна организација, установа или општински народни одбор, који врше искоришћавање ваздухопловног пристаништа, дужни су:

1) старати се о одржавању полетно-слетних стаза, уређаја и постројења и других објеката ваздухопловних пристаништа у стању које захтева јавни саобраћај и безбедност ваздухоплова и путника;

2) омогућити сваком ваздухоплову који има право летења у ваздухопловном простору Југославије, коришћење полетно-слетних стаза, уређаја и постројења и других објеката према њиховој намени и у складу са важећим прописима, а у границама расположивих капацитета.

Привредна организација, установа или општински народни одбор који врши искоришћавање ваздухопловног пристаништа може полетно-слетне стазе, уређаје и постројења и друге објекте на ваздухопловном пристаништу искоришћавати само према њиховој намени и у складу са важећим прописима.

Члан 8.

Предузеће за аеродромске услуге, друга привредна организација, установа или општински народни одбор, који врши привредно искоришћавање ваздухопловног пристаништа самостално утврђују, у оквиру важећих прописа, тарифу за вршење аеродромских и других услуга.

Тарифа за вршење аеродромских и других услуга мора бити објављена на уобичајен начин.

Висина накнаде за вршење појединих услуга и делатности наведених у члану 13. овог закона може се, према природи услуге, одређивати уговором.

Члан 9.

Предузеће за аеродромске услуге учлањује се у Савезну саобраћајну комору.

Члан 10.

На предузеће за аеродромске услуге примењују се општи прописи који важе за привредне организације, ако овим законом није друкчије одређено.

II. Организација и пословање предузећа за аеродромске услуге

Члан 11.

Предузеће за аеродромске услуге оснива општински народни одбор на чијем је подручју ваздухопловно пристаниште.

Два или више општинских народних одбора могу заједнички основати предузеће за аеродромске услуге на подручју тих општина.

Члан 12.

Основна делатност предузећа за аеродромске услуге је одржавање, реконструкција и изградња аеродрома, прихватање и отпрамање ваздухоплова, утовар и истовар робе и пружање услуга путницима.

Члан 13.

Предузеће за аеродромске услуге може се, ако за то испуњава прописане услове, бавити и другим делатностима које су у вези са његовом основном делатношћу или које омогућују боље или правилније коришћење ваздухопловног пристаништа или боље пружање услуга ваздухопловима и путницима, као што су снабдевање, оправка и смештај ваздухоплова, довожење путника до ваздухопловног пристаништа, одвожење путника од ваздухопловног пристаништа, пружање угоститељских и сличних услуга путницима.

Члан 14.

Искоришћавање ваздухопловног пристаништа за које није основано предузеће за аеродромске услуге општински народни одбор може поверити предузећу за аеродромске услуге са подручја друге општине, предузећу ваздушног саобраћаја или другој привредној организацији или установи са подручја те или друге општине.

Ако није поверио искоришћавање ваздухопловног пристаништа по ставу 1. овог члана, општински народни одбор вршиће искоришћавање ваздухопловног пристаништа преко својих органа.

Члан 15.

Ако је општински народни одбор поверио искоришћавање ваздухопловног пристаништа предузећу за аеродромске услуге чије је седиште на подручју друге општине или предузећу ваздушног саобраћаја или другом предузећу, то предузеће дужно је за искоришћавање ваздухопловног пристаништа основати погон.

Погон организован у смислу става 1. овог члана самостално користи основна средства која непосредно служе за извршавање задатака погона и врши самостално обрачунавање дохотка.

На погоне из става 1. овог члана сходно се примењују одредбе овог закона које се односе на предузећа за аеродромске услуге.

Члан 16.

Основна средства предузећа за аеродромске услуге сачињавају полетно-слетне стазе, уређаји, постројења, транспортна средства, земљиште, хангари и други објекти намењени вршењу делатности предузећа.

Члан 17.

Актом о оснивању предузећа за аеродромске услуге одређују се, поред осталог, полетно-слетне

стазе, уређаји, постројења, транспортна средства, земљиште, хангари и други објекти који се налазе на подручју ваздухопловног пристаништа, а предају се као основна средства предузећа.

Уговор односно решење којим општински народни одбор поверава искоришћавање ваздухопловног пристаништа привредној организацији или установи у смислу члана 14. став 1. овог закона, мора садржавати све податке наведене у ставу 1. овог члана.

Члан 18.

Које се полетно-слетне стазе, објекти, уређаји, постројења и други делови мешовитог аеродрома могу искоришћавати за потребе јавног саобраћаја одређује се уговором закљученим по члану 6. овог закона.

Уговором из става 1. овог члана ближе се одређују и сви услови коришћења појединих делова мешовитог аеродрома, као и међусобна права и обавезе уговорних страна.

Члан 19.

Предузеће за аеродромске услуге остварује средства за своје пословање из прихода од накнада које плаћају ваздухоплови за коришћење полетно-слетних стаза, објеката, уређаја, постројења и других делова ваздухопловног пристаништа и прихода од других делатности (члан 13).

Приходи из става 1. овог члана улазе у укупан приход предузећа.

Члан 20.

Приходи од накнада за коришћење полетно-слетних стаза, објеката, уређаја, постројења и других делова ваздухопловних пристаништа који припадају предузећу за аеродромске услуге су:

- 1) накнада за коришћење полетно-слетних стаза;
- 2) накнада за боравак ваздухоплова.

Члан 21.

Накнада за коришћење полетно-слетних стаза (члан 20. тачка 1) плаћа се према тежини ваздухоплова, према сваком укрцаном или искрцаном путнику и према тежини укрцаних или искрцаних ствари.

Као тежина ваздухоплова узима се тежина означена у документима ваздухоплова.

Члан 22.

Накнаду за боравак ваздухоплова (члан 20. тачка 2) плаћа ваздухоплов за задржавање на ваздухопловном пристаништу преко одређеног времена.

Овлашћује се Секретаријат Савезног извршног већа за саобраћај и везе да одреди време за задржавање ваздухоплова на ваздухопловном пристаништу преко којег се плаћа накнада из става 1. овог члана.

Члан 23.

Накнаде за коришћење полетно-слетних стаза и накнаде за боравак ваздухоплова (члан 20) не плаћају домаћи војни ваздухоплови.

Члан 24.

Ако није основано предузеће за аеродромске услуге, приходи из члана 19. овог закона припадају привредној организацији или установи која искоришћава ваздухопловно пристаниште, а ако ваздухопловно пристаниште искоришћава општински народни одбор преко свог органа, приходи припадају тој општини.

III. Надлежност државних органа**Члан 25.**

Аеродром се може предати јавном саобраћају ако су испуњени технички и други прописани услови који обезбеђују безбедно полетање, слетање и боравак ваздухоплова на ваздухопловном пристаништу.

Орган управе надлежан за послове безбедности ваздушне пловидбе утврђује да ли су испуњени услови из става 1. овог члана.

Члан 26.

На предлог Секретаријата Савезног извршног већа за саобраћај и везе који је дат по претходно прибављеном мишљењу Државног секретаријата за послове народне одбране, савезног Државног секретаријата за унутрашње послове и савезног Државног секретаријата за послове финансија, Савезно извршно веће одређује која су ваздухопловна пристаништа отворена за међународни јавни ваздушни саобраћај.

На предлог републичког органа управе надлежног за послове саобраћаја који је дат по претходно прибављеном мишљењу Државног секретаријата за послове народне одбране и републичког државног секретаријата за унутрашње послове, републичко извршно веће одређује која су ваздухопловна пристаништа отворена за унутрашњи јавни ваздушни саобраћај.

Члан 27.

Орган управе надлежан за послове безбедности ваздушне пловидбе одређује време у које аеродроми морају бити отворени за јавни ваздушни саобраћај.

Члан 28.

Орган управе надлежан за послове безбедности ваздушне пловидбе врши надзор над правилном применом техничких и других прописа о безбедности ваздушне пловидбе који се односе на аеродроме.

Члан 29.

У вршењу надзора из члана 28. овог закона, орган управе надлежан за послове безбедности ваздушне пловидбе може, ако утврди да је стање полетно-слетних стаза такво да постоји опасност за безбедност ваздухоплова, наредити да се у одређеном року изврше потребни радови или предузму друге одговарајуће мере ради отклањања утврђених недостатака.

Ако се радови или мере наређене по ставу 1. овог члана не изврше у одређеном року, орган управе надлежан за послове безбедности ваздушне пловидбе може забранити потпуно или делимично употребу полетно-слетних стаза за време док је њихово стање такво да може угрозити безбедност ваздухоплова на аеродрому.

Ако стање појединих полетно-слетних стаза угрожава безбедност ваздушног саобраћаја, орган управе надлежан за послове безбедности ваздушне пловидбе мора чим утврди недостатке забранити коришћење тих полетно-слетних стаза.

Жалба против решења донетог по ст. 1. до 3. овог члана не одлаже извршење решења.

Члан 30.

Орган управе надлежан за послове безбедности ваздушне пловидбе стара се о безбедности цивилних ваздухоплова у ваздушном простору Југославије и

о техничким средствима и уређајима који служе за безбедност ваздушне пловидбе.

За коришћење техничких средстава и уређаја из става 1. овог члана плаћа се накнада чију висину и начин наплате одређује Секретаријат Савезног извршног већа за саобраћај и везе, у сагласности са савезним Државним секретаријатом за послове финансија.

Војни ваздухоплови не плаћају накнаду за коришћење техничких средстава и уређаја из става 2. овог члана.

IV. Прелазне и завршне одредбе**Члан 31.**

Општински народни одбор на чијем се подручју налази ваздухопловно пристаниште дужан је благовремено основати предузеће за аеродромске услуге, или поверити искоришћавање ваздухопловног пристаништа другој привредној организацији, установи или органу из члана 14. овог закона, или сам организовати искоришћавање ваздухопловног пристаништа преко свог органа, тако да искоришћавање ваздухопловног пристаништа почне даном 1. јануара 1962. године.

Члан 32.

Ваздухопловна пристаништа са свим деловима које је до дана ступања на снагу овог закона користила Управа цивилног ваздухопловства, предаће Управа на коришћење новооснованим предузећима за аеродромске услуге односно другим привредним организацијама, установама и органима, који ће та ваздухопловна пристаништа искоришћавати у смислу одредаба овог закона.

Искоришћавање појединих делова мешовитог аеродрома, који је до дана ступања на снагу овог закона користила Управа цивилног ваздухопловства, уредиће се уговором закљученим у смислу члана 18. овог закона.

Уговор из става 2. овог члана заинтересоване стране морају закључити до 1. јануара 1962. године.

Овлашћује се Савезно извршно веће да може донети прописе о утврђивању вредности основних средстава која се преносе на предузећа из става 1. овог члана, а која до дана ступања на снагу овог закона нису процењена по важећим прописима.

Члан 33.

Уређаји, опрема и други објекти на ваздухопловном пристаништу које је Управа цивилног ваздухопловства користила на дан ступања на снагу овог закона, а који служе искључиво за безбедност ваздушне пловидбе, као и земљиште које служи тим објектима, остају на коришћењу те Управе и после ступања на снагу овог закона.

Члан 34.

Даном 1. јануара 1962. године престају да важе: 1) одредбе чл. 13, 16. и 37. став 3. и члана 38. Уредбе о ваздушној пловидби („Службени лист ФНРЈ“, бр. 47/49), уколико се односе на ваздухопловна пристаништа;

2) одредбе чл. 4. и 5. став 2. Уредбе о организацији и раду Управе цивилног ваздухопловства („Службени лист ФНРЈ“, бр. 21/53), уколико се односе на јавне аеродроме.

Члан 35.

Овај закон ступа на снагу по истеку 30 дана по објављивању у „Службеном листу ФНРЈ“.

408.

На основу члана 69. став 1. Уставног закона, а у вези са чланом 2. тачка 1. свог Пословника, Комисија за тумачење закона Савезне народне скупштине даје

ОБАВЕЗНО ТУМАЧЕЊЕ**ЧЛАНА 302. СТАВ 1. ЗАКОНА О РАДНИМ ОДНОСИМА**

У члану 302. став 1. Закона о радним односима (пречишћени текст — „Службени лист ФНРЈ“, бр. 17/61) одређено је да о отказу радног односа радницима са више од 20 година укупног радног стажа или са 15 и више година непрекидног радног стажа у истој привредној организацији одлучује раднички савет привредне организације на предлог управног одбора, а у члану 16. став 3. истог закона одређено је да се као привредне организације у смислу одредаба истог закона сматрају и заједнице привредних организација.

С обзиром да у заједницама привредних организација нема радничких савета, а да у смислу чл. 323. и 329. Закона о радним односима и одредаба других посебних прописа правилник о радним односима и правилник о расподели личних доходака радника у заједницама привредних организација доноси управни одбор заједнице, одредба члана 302. став 1. Закона о радним односима има се у потледу заједница привредних организација разумети тако, да одлучивање о отказу радног односа радницима наведеним у тој одредби спада у делокруг управног одбора заједнице привредних организација.

СНС (А) 72

8. јуна 1961. године

Београд

Комисија за тумачење закона
Савезне народне скупштине

Секретар,
Гојко Гарчевић, с. р.

Председник,
Др Заим Шарац, с. р.

409.

На основу члана 69. став 1. Уставног закона, а у вези са чланом 2. тачка 1. свог Пословника, Комисија за тумачење закона Савезне народне скупштине даје

ОБАВЕЗНО ТУМАЧЕЊЕ**ЧЛ. 1. И 12. ЗАКОНА О НАЦИОНАЛИЗАЦИЈИ НАЈАМНИХ ЗГРАДА И ГРАЂЕВИНСКОГ ЗЕМЉИШТА**

Према чл. 1. и 12. Закона о национализацији најамних зграда и грађевинског земљишта („Службени лист ФНРЈ“, бр. 52/58), даном ступања на снагу тог закона национализовани су одређене зграде и делови зграда у грађанској својини, као и одређена земљишта у грађанској својини.

Пошто зграде, делови зграда и грађевинска земљишта, на којима су на дан ступања на снагу Закона о национализацији најамних зграда и грађевинског земљишта, имали право коришћења заједнички савези, нису били у грађанској својини, него у друштвеној својини, то се на те зграде, делове зграда и грађевинска земљишта не примењују одредбе тог закона, без обзира на то да ли су те непокретности укњижене у земљишне књиге као

друштвена својина односно општенародна имовина или као својина тих задружних савеза.

СНС (А) 71

8. јуна 1961. године

Београд

Комисија за тумачење закона
Савезне народне скупштине

Секретар,
Гојко Гарчевић, с. р.

Председник,
Др Заим Шарац, с. р.

410.

На основу члана 161. Закона о јавним службеницима („Службени лист ФНРЈ“, бр. 53/57, 44/58, 1/59, 52/59, 27/60 и 53/60), Савезно извршно веће доноси

УРЕДБУ**О ПОСЕБНОМ ДОДАТКУ ЗА ЕЛЕКТРОЕНЕРГЕТСКЕ ИНСПЕКТОРЕ**

Члан 1.

За електроенергетске инспекторе може се установити посебан додатак у месечном износу до 8.000 динара.

Члан 2.

Висину посебног додатка из члана 1. ове уредбе одређује орган надлежан за постављење инспектора, према тежини послова, одговорности за рад и посебном стручном знању.

Члан 3.

Прописом републикот извршног већа којим се установљава посебан додатак одређује се откада ће се посебан додатак додељивати, с тим да се он не може доделити за време пре ступања на снагу ове уредбе.

Члан 4.

Ова уредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“.

Савезно извршно веће

Р. п. бр. 160

8. јуна 1961. године

Београд

Председник Републике,
Јосип Броз Тито, с. р.

411.

На основу члана 161. Закона о јавним службеницима („Службени лист ФНРЈ“, бр. 53/57, 44/58, 1/59, 52/59, 27/60 и 53/60), Савезно извршно веће доноси

УРЕДБУ**О ПОСЕБНОМ ДОДАТКУ ЗА ИНСПЕКТОРЕ ПАРНИХ КОТЛОВА**

Члан 1.

За инспекторе парних котлова може се установити посебан додатак у месечном износу до 8.000 динара.

Члан 2.

Висину посебног додатка из члана 1. ове уредбе одређује орган надлежан за постављење инспектора, према тежини послова, одговорности за рад и посебном стручном знању.

Члан 3.

Прописом републичког извршног већа којим се установљава посебан додаток одређује се откада ће се посебан додаток додељивати, с тим да се он не може доделити за време пре ступања на снагу ове уредбе.

Члан 4.

Ова уредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“.

Савезно извршно веће

Р. п. бр. 161

8. јуна 1961. године
БеоградПредседник Републике,
Јосип Броз Тито, с. р.

412.

На основу члана 161. Закона о јавним службеницима („Службени лист ФНРЈ“, бр. 53/57, 44/58, 1/59, 52/59, 27/60 и 53/60), Савезно извршно веће доноси

УРЕДБУ

О ПОСЕБНОМ ДОДАТКУ ЗА ГРАЂЕВИНСКЕ ИНСПЕКТОРЕ

Члан 1.

За грађевинске инспекторе може се установити посебан додаток у месечном износу до 8.000 динара.

Члан 2.

Висина посебног додатка из члана 1. ове уредбе одређује се према природи и тежини послова, одговорности за рад на радном месту и посебном стручном знању.

Члан 3.

Прописом републичког извршног већа односно народног одбора којим се установљава посебан додаток, одређује се откад ће се посебан додаток додељивати, с тим да се он не може доделити за време пре ступања на снагу ове уредбе.

Члан 4.

Ова уредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“.

Савезно извршно веће

Р. п. бр. 159

8. јуна 1961. године
БеоградПредседник Републике,
Јосип Броз Тито, с. р.

413.

На основу члана 161. Закона о јавним службеницима („Службени лист ФНРЈ“, бр. 53/57, 44/58, 1/59, 52/59, 27/60 и 53/60), Савезно извршно веће доноси

УРЕДБУ

О ИЗМЕНАМА УРЕДБЕ О ПОСЕБНОМ ДОДАТКУ СЛУЖБЕНИКА ОРГАНА УПРАВЕ НАРОДНЕ ОДБРАНЕ И СЛУЖБЕНИКА КОЈИ РАДЕ НА ПОСЛОВИМА НАРОДНЕ ОДБРАНЕ У ДРУГИМ ОРГАНИМА УПРАВЕ И УСТАНОВАМА

Члан 1.

У Уредби о посебном додатку службеника органа управе народне одбране и службеника који

раде на пословима народне одбране у другим органима управе и установама („Службени лист ФНРЈ“, бр. 13/60) у члану 1. став 1. мења се и гласи:

„Јавним службеницима који се налазе на служби у Секретаријату Савета народне одбране припада посебан додаток у износу до 12.000 динара месечно, а у органима управе народне одбране народних република, аутономних јединица, срезова и општина, као и службеницима који раде искључиво на пословима народне одбране у другим органима управе и установама — до 8.000 динара месечно.“

Члан 2.

Ова уредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“.

Савезно извршно веће

Р. п. бр. 162

8. јуна 1961. године
БеоградПредседник Републике,
Јосип Броз Тито, с. р.

414.

На основу члана 77. став 2. Закона о јавним службеницима („Службени лист ФНРЈ“, бр. 53/57, 44/58, 1/59, 52/59, 27/60 и 53/60), Савезно извршно веће доноси

УРЕДБУ

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА УРЕДБЕ О НАКНАДАМА ПУТНИХ И ДРУГИХ ТРОШКОВА ЈАВНИХ СЛУЖБЕНИКА

Члан 1.

У Уредби о накнадама путних и других трошкова јавних службеника („Службени лист ФНРЈ“, бр. 9/60 и 15/61) у члану 5. после речи: „уредбом за“ додаје се реч: „одговарајуће“.

Члан 2.

У члану 8. у првој реченици после речи: „путовање“ додају се речи: „у земљи“.

Члан 3.

У члану 21. став 4. мења се и гласи:

„Ако службено путовање укупно траје мање од 24 а дужи од 12 часова, и ако службеник на том службеном путовању није користио преноћиште нити је на том службеном путовању провео више од четири часа у времену од 22 до 6 часова, износ дневнице смањује се за 30%.“

Члан 4.

У члану 47. став 1. мења се и гласи:

„Дневница службеника савезних органа (члан 6) износи:

1) за службенике распоређене до V платног разреда закључно и за техничко особље — 1.700 динара;

2) за службенике распоређене од IV платног разреда навише — 2.000 динара;

3) за службенике које поставља Савезно извршно веће или који се постављају у сагласности са Савезним извршним већем и за судије које бира Савезна народна скупштина — 2.200 динара;

4) за службенике којима се плата утврђује по прописима из члана 163. Закона о јавним службеницима — 2.500 динара.“

Члан 5.

Ова уредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“.

Савезно извршно веће

Р. п. бр. 163

8. јуна 1961. године
Београд

Председник Републике,
Јосип Броз Тито, с. р.

Члан 2.

Ова уредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“.

Савезно извршно веће

Р. п. бр. 157

8. јуна 1961. године
Београд

Председник Републике,
Јосип Броз Тито, с. р.

415.

На основу члана 170. став 1. Царинског закона („Службени лист ФНРЈ“, бр. 24/59), Савезно извршно веће доноси

УРЕДБУ

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА УРЕДБЕ О ПРИВРЕМЕНОЈ ОПШТОЈ ЦАРИНСКОЈ ТАРИФИ

Члан 1.

У Привременој општој царинској тарифи која је саставни део Уредбе о Привременој општој царинској тарифи („Службени лист ФНРЈ“, бр. 9/61), на крају одредаба главе 87. додаје се примедба која гласи:

„Примедба: На робу и делове из ове главе, као и на робу и делове из тар. броја 84.06 главе 84, који служе за производњу путничких аутомобила у току 1961. године, производне привредне организације плаћају царину по стопи од 25%.“

Члан 2.

Примедба уз тар. број 87.06 тачка 1 под в) брише се.

Члан 3.

Ова уредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“, а примењиваће се од 15. марта 1961. године.

Савезно извршно веће

Р. п. бр. 158

8. јуна 1961. године
Београд

Председник Републике,
Јосип Броз Тито, с. р.

416.

На основу члана 79. став 1. тачка 7. Уставног закона, Савезно извршно веће доноси

УРЕДБУ

О ИЗМЕНИ УРЕДБЕ О ПРИСТУПУ, ПЛОВИДБИ И БОРАВКУ СТРАНИХ ЈАХТИ И СПОРТСКИХ ЈЕДРИЛИЦА У ОБАЛНОМ МОРУ ФНРЈ

Члан 1.

У Уредби о приступу, пловидби и боравку страних јакти и спортских једрилица у обалном мору ФНРЈ („Службени лист ФНРЈ“, бр. 36/55) члан 4. став 1. мења се и гласи:

„Стране јакте које долазе у обално море ФНРЈ дужне су да се по уласку у обално море ФНРЈ пријаве поморском органу у најближој од следећих лука: Бар, Зеленика, Дубровник, Корчула, Сплит, Шибеник, Задар, Ријека, Мали Лошињ, Пула или Копер.“

417.

На основу члана 79. став 1. тачка 1, у вези с чланом 9. став 1. алинеја 3. Уставног закона и чл. 11. и 30. став 3. Уредбе о организацији и раду Савезног извршног већа („Службени лист ФНРЈ“, бр. 20/58 и 21/59), Савезно извршно веће доноси

ОДЛУКУ

О ПОДИЗАЊУ РАНГА КОНЗУЛАРНОГ ПРЕДСТАВНИШТВА ФЕДЕРАТИВНЕ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ У КАЛКУТИ

1. Конзулат Федеративне Народне Републике Југославије у Калкути подиже се на степен генералног конзулата.

2. Државни секретар за иностране послове предузеће мере потребне за извршење ове одлуке.

3. Ова одлука ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“.

Савезно извршно веће

Р. п. бр. 164

8. јуна 1961. године
Београд

Председник Републике,
Јосип Броз Тито, с. р.

418.

На основу одредаба тачке 12. став 1. под 2 и тачке 13. одељка II главе XVII Савезног друштвеног плана за 1961. годину, Савезно извршно веће доноси

ОДЛУКУ

О УПОТРЕБИ СРЕДСТАВА ОД 8.000 МИЛИОНА ДИНАРА ПРЕДВИЂЕНИХ У САВЕЗНОМ ДРУШТВЕНОМ ПЛАНУ ЗА 1961. ГОДИНУ ЗА УНАПРЕЂИВАЊЕ РАЗВИТКА ПРИВРЕДНО НЕРАЗВИЈЕНИХ ПОДРУЧЈА

1. Средства предвиђена у тачки 12. став 1. под 2 одељка II главе XVII Савезног друштвеног плана за 1961. годину за образовање посебног фонда за унапређивање развитака привредно неразвијених подручја у износу од 8.000 милиона динара употребити се за давање кредита републичким друштвеним инвестиционим фондовима односно друштвеном инвестиционом фонду Аутономне Косовско-Метохијске Области, и то:

	милиона динара
1) друштвеном инвестиционом фонду Народне Републике Србије — — —	1.250
2) друштвеном инвестиционом фонду Аутономне Косовско-Метохијске Области — — —	1.550
3) друштвеном инвестиционом фонду Народне Републике Хрватске — — —	650

	милиона динара
4) друштвеном инвестиционом фонду Народне Републике Босне и Херцеговине	2.100
5) друштвеном инвестиционом фонду Народне Републике Македоније — — —	1.850
6) друштвеном инвестиционом фонду Народне Републике Црне Горе — — —	600

Кредити из става 1. ове тачке дају се уз камату по стопи од 3% и са роком враћања од 10 година.

2. Средства из тачке 1. ове одлуке могу се користити за давање кредита за инвестиције у основна средства у привредно неразвијеним подручјима које су у складу са наменама предвиђеним у тачки 6. главе VIII Друштвеног плана привредног развоја Југославије од 1961. до 1965. године и одредбама Савезног друштвеног плана за 1961. годину, и то првенствено за довршавање објеката чија се изградња финансира из средстава Општег инвестиционог фонда, за финансирање припрема у вези са изградњом нових објеката и за реконструкцију постојећих објеката.

Кредити из става 1. ове тачке могу се давати и за изградњу нових објеката.

Кредити по овој тачки могу се давати само под условом да коришћење објекта почне у року који не може бити дужи од 2 године од почетка коришћења кредита, без обзира да ли се ради о изградњи нових објеката, реконструкцији постојећих или довршењу започетих објеката, као и под условом да се са отплаћивањем кредита отпочне у року од 2 године од дана почетка коришћења кредита.

3. Кредити по тачки 2. ове одлуке не могу за поједина подручја у овој и наредним годинама премашити двоструки износ укупних средстава предвиђених за та подручја у тачки 1. ове одлуке.

4. Кредити из средстава одређених у тачки 1. ове одлуке даваће се под условом да инвеститори својим наменским средствима или средствима која им обезбеди народна република, аутономна област, срез или општина учествују у трошковима инвестиција најмање у висини од 30% од укупног износа трошкова инвестиција.

5. Кредити из средстава одређених у тачки 1. ове одлуке могу се давати само путем конкурса, према економским критеријумима рентабилности и ефикасности улагања.

Одлука о расписивању конкурса, до образовања фонда за развој привредно неразвијених подручја Југославије, подлежи претходној сагласности савезног Државног секретаријата за послове финансија.

6. Кредити из средстава одређених у тачки 1. ове одлуке даваће се уз камату по стопи од 4%, а за враћање кредита не може се уговорити рок дужи од 10 година.

7. Девизна средства потребна за објекте који се финансирају по одредбама ове одлуке обезбеђиваће се на исти начин као и за објекте који се финансирају из Општег инвестиционог фонда.

8. Средства за давање кредита за обртна средства потребна за објекте који се финансирају по одредбама ове одлуке, обезбедиће посебно федерација односно народне републике у сразмери са својим учешћем у финансирању инвестиција у смислу тачке 4. ове одлуке.

Укупан износ кредита за обртна средства за поједина подручја не може прећи висину од 30% од износа укупних средстава датих за основна средства на тим подручјима по основи кредита и учешћа инвеститора у трошковима инвестиција.

9. Ближе прописе за примену ове одлуке, доносиће, по потреби, савезни Државни секретаријат за послове финансија.

10. Ова одлука ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ”.

Р. п. бр. 166

8. јуна 1961. године
Београд

Савезно извршно веће

Замањује секретара,
Велимир Стојнић, с. р.

Потпредседник,
Родољуб Чолаковић, с. р.

419.

На основу чл. 60. и 198. Закона о буџетима и финансирању самосталних установа („Службени лист ФНРЈ”, бр. 52/59), Савезно извршно веће доноси

ОДЛУКУ

О ПЛАЋАЊУ НАКНАДА ЗА УСЛУГЕ КОЈЕ ВРШИ САВЕЗНИ ХИДРОМЕТЕОРОЛОШКИ ЗАВОД И О НАЧИНУ КОРИШЋЕЊА ПРИХОДА ОСТВАРЕНИХ ОД ОВИХ УСЛУГА

1. Савезни хидрометеоролошки завод (у даљем тексту: Завод) наплаћује накнаде за услуге које врши на захтев органа, установа и организација, ако те услуге нису послови који су прописима предвиђени као редовни задаци Завода, или ако ове услуге не врши за потребе Савезног извршног већа.

2. Завод наплаћује накнаду за следеће услуге: за све врсте посебних прогноза, осим редовних прогноза и извештаја о времену за опште потребе и за потребе метеоролошке заштите ваздушног, поморског и речног саобраћаја; за израду агрометеоролошких, хидролошких и синоптичких анализа за потребе органа, установа и организација; за еталонирање, баждарење и поправку метеоролошких и хидролошких инструмената других установа; за извођење специјалних мерења (радиоактивност падавина, воде и ваздуха, микроклиматска снимања и сл.); за давање посебних информација које захтевају специјалну обраду; за израду метеоролошких, хидролошких и агрометеоролошких основа при пројектовању и извођењу већих објеката, као и за друге сличне услуге чије вршење не спада у редован задатак Завода.

3. Висину накнаде за вршење услуге утврђује Завод, у сагласности са савезним Државним секретаријатом за послове финансија.

4. Приходе које оствари од услуга, Завод користи преко посебног рачуна који се води код банке. Ови приходи служе за набавку нове и одржавање постојеће опреме хидрометеоролошке лабораторије, метеоролошке опсерваторије, као и инструмената и друге опреме осталих грана и делатности Завода.

5. Средства са посебног рачуна користе се на основу прерачуна, који доноси Завод у сагласности са савезним Државним секретаријатом за послове финансија.

6. Ова одлука ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ”.

Р. п. бр. 165

8. јуна 1961. године
Београд

Савезно извршно веће

Замањује секретара,
Велимир Стојнић, с. р.

Потпредседник,
Родољуб Чолаковић, с. р.

420.

На основу члана 12. став 1. Закона о Савезном буџету за 1961. годину („Службени лист ФНРЈ”, бр. 53/60 и 9/61), Савезно извршно веће доноси

О Д Л У К У

О ДАВАЊУ РЕГРЕСА ПРИ КУПОВИНИ ВЕШТАЧКОГ ЂУБРИВА И СРЕДСТАВА ЗА ЗАШТИТУ БИЈА ЗА ПОТРЕБЕ ПОЉОПРИВРЕДЕ И ШУМАРСТВА

1. За купљено и преузето вештачко ђубриво домаће производње одобрава се регрес следећим корисницима:

1) пољопривредним произвођачким организацијама (пољопривредним добрима, пољопривредним индустријским комбинатима, пољопривредним установама, економијама привредних организација и установа које су организоване као погони, сељачким радним задругама, општим земљорадничким задругама које имају пољопривредне погоне или економије, специјализованим земљорадничким задругама које врше пољопривредну производњу) — за количине потребне за њихову пољопривредну производњу;

2) земљорадничким задругама, привредним предузећима и радњама које је основала земљорадничка задруга и пољопривредним апотекама — за количине набављене за даљу продају индивидуалним пољопривредним произвођачима;

3) одређеним шумским газдинствима, самосталним погонима за газдовање шумама и шумарским институцијама и заводима — за количине набављене за плантажну производњу брзорастућег дрвећа, комбиновану пољопривредну и шумску производњу ради обнове шума, пољопривредну производњу у сопственој режији и за мелиорације шумских и планинских пашњака;

4) установама и организацијама које врше заштиту земљишта од бујица и ерозија — за количине потребне за спровођење ове заштите;

5) рибарским привредним организацијама, рибарским задругама које на предлог Главног савеза земљорадничких задруга Југославије одреди савезни Државни секретаријат за послове финансија и установама које се баве гајењем риба у слатководним рибањацима — за количине потребне за ђубрење травњака у рибању;

6) произвођачким привредним организацијама — за количине које употребљавају као сировину за производњу мешаних вештачких ђубрива;

7) пољопривредним и шумарским факултетима, курсним центрима и школама за оспособљавање кадрова у пољопривреди — за количине потребне за пољопривредну производњу у вези са извођењем наставе.

Савез пољопривредно-шумарских комора Југославије, у сагласности са Секретаријатом Савезног извршног већа за пољопривреду и шумарство, одредиће појединачне потрошаче из става 1. под 3. ове тачке.

2. Регрес се одобрава по 1 тони вештачког ђубрива уобичајеног квалитета, у следећим износима:

а) за вештачка ђубрива домаће производње:

	Динара
1) Суперфосфат $\text{Ca}(\text{H}_2\text{PO}_4)_2$ са 16% P_2O_5 —	11.000
2) Суперфосфат $\text{Ca}(\text{H}_2\text{PO}_4)_2$ са 17% P_2O_5 —	11.500
3) Суперфосфат $\text{Ca}(\text{H}_2\text{PO}_4)_2$ са 18% P_2O_5 —	12.500
4) Амонијумсулфат $(\text{NH}_4)_2\text{SO}_4$ са 20% N —	17.000
5) Калцијумцијанаатид CaCN_2 са 20% N —	19.000
6) Мешано ђубриво (NPK) 8:8:8 — — —	16.100

	Динара
7) Мешано ђубриво (PK) 14:9 — — — —	15.000
8) Хиперфосфат-млевени сирови фосфати $\text{Ca}_3(\text{PO}_4)_2$ са F_2 са 28 до 30% P_2O_5 укупне фосфорне киселине, финоћа мељаве 110 до 120 — — — — —	6.000
9) Нитромонкал „G“ NH_4NO_3 са CO_2 са 20,5% N — — — — —	10.000

б) за сировине домаће производње:

1) Амонијумнитрат - амонијачна шалитра NH_4NO_3 са 34% N — — — — —	23.000
2) Амонијумсулфат $(\text{NH}_4)_2\text{SO}_4$ са 20% N — — — — —	12.000

3. За вештачка ђубрива из увоза одређују се цене за крајње потрошаче из тачке 1. став 1. под 1 до 5 и 7 ове одлуке за 1 тону, и то:

	Динара
1) Калцијумамонијумнитрат-нитромонкал NH_4NO_3 са CaCO_3 са 20,5% N — — — —	21.000
2) Калцијумнитрат-кречна шалитра $\text{Ca}(\text{NO}_3)_2$ са 15,5% N — — — — —	19.000
3) Амонијумсулфат $(\text{NH}_4)_2\text{SO}_4$ са 20% N — — — — —	21.500
4) Калцијумова со KCl са 38 до 42% K_2O — — — — —	14.000
5) Калијумсулфат K_2SO_4 са 48 до 50% K_2O — — — — —	19.000
6) Калијум хлорид-магнезијум сулфат (Mg -Калијум) 38—42% K_2O и 10—12% MgSO_4 — — — — —	20.500
7) Калијум сулфат-магнезијум сулфат (патент-кали) са 26—30% K_2O и 25—38% MgO — — — — —	20.000
8) Тројна сложена комплексна ђубрива 32% (NPK) 8:16:8 — — — — —	23.000
9) Тројна сложена комплексна ђубрива 30% (NPK) 10:10:10 — — — — —	24.000

Продајне цене из става 1. ове тачке формирају се на бази набавних цена франко југословенска граница или CIF југословенска лука, трошкова од границе до истоварне станице потрошача из тачке 1. став 1. под 1 до 5 и 7 ове одлуке и разлика остварених при увозу ђубрива.

Обрачунавање цене по ставу 2. ове тачке врши Југословенска пољопривредна банка преко посебног рачуна. За послове око обрачунавања Југословенска пољопривредна банка може образовати посебну комисију.

Позитивне разлике између набавне и продајне цене вештачких ђубрива из увоза за потрошаче из тачке 1. став 1. под 1 до 5 и 7 ове одлуке уплаћују увозници у корист посебног рачуна.

Ако позитивне разлике уплаћене на посебан рачун нису довољне за покривање негативних разлика утврђених обрачуном, негативне разлике на посебном рачуну покривају се из средстава предвиђених у савезном буџету за регрес у пољопривреди.

Висину средстава из савезног буџета за сврхе из става 5. ове тачке одређује савезни Државни секретаријат за послове финансија, у сагласности са Секретаријатом Савезног извршног већа за пољопривреду и шумарство.

4. Под уобичајеним квалитетом вештачког ђубрива подразумева се квалитет ђубрива одређен у тач. 2. и 3. ове одлуке који изражава проценат активне материје садржан у јединици мере вештачког ђубрива.

Ако је квалитет продатог вештачког ђубрива или сировине из тач. 2. и 3. ове одлуке изнад или испод уобичајеног квалитета, износ регреса по јединици мере из тачке 2. односно цене из тачке 3. ове одлуке сразмерно се повећавају односно сма-

њују. Дозвољено је одступање од 0,5% од одређеног квалитета.

Код мешаних ђубрива из тачке 2. под а) под 6 и 7 ове одлуке регрес се одобрава само под условом ако је у тим ђубривима за фосфорну компоненту употребљен суперфосфат домаће производње.

5. Увозници вештачких ђубрива дужни су за вештачка ђубрива која увозе прибавити од иностраног продавца документе о анализи, као и анализу од једног од домаћих института односно завода за анализу вештачких ђубрива одређених у Наредби о одређивању института и завода који ће вршити анализу увезених вештачких ђубрива („Службени лист ФНРЈ“, бр. 14/61).

6. Регрес из тачке 2. ове одлуке остварују корисници регреса из тачке 1. ове одлуке на основу фактура о извршеној куповини и доказа о испоруци.

7. За продате и испоручене количине вештачких ђубрива из увоза потрошачима из тачке 1. став 1. под 1 до 5 и 7 ове одлуке и привредним организацијама које се баве прометом вештачких ђубрива, разлику између одређених цена за пољопривредне потрошаче из тачке 3. ове одлуке и признатих набавних цена по обрачуна из тачке 3. став 3. ове одлуке остварују увозници на начин и под условима које пропише савезни Државни секретаријат за послове финансија, у сагласности са Секретаријатом Савезног извршног већа за пољопривреду и шумарство.

Привредне организације које се баве прометом вештачких ђубрива могу вештачко ђубриво из увоза купљено по сниженим ценама продавати само потрошачима из тачке 1. став 1. под 1 до 5 и 7 ове одлуке и привредним организацијама које се баве прометом вештачких ђубрива.

8. За количине вештачких ђубрива чији је увоз уговорило Пословно удружење за механизацију и хемизацију пољопривреде до дана ступања на снагу ове одлуке, обрачунавање изједначења продајних цена вршиће Југословенска пољопривредна банка преко Пословног удружења за механизацију и хемизацију пољопривреде.

9. Привредним организацијама које производе средства за заштиту биља односно увозницима одобрава се за средства за заштиту биља продата и испоручена одређеним потрошачима, регрес у следећим процентима, и то:

а) за средства за заштиту биља домаће производње:

1) на бази DDT-а — прах	40%
2) на бази DDT-а — течни	50%
3) на бази DNOC-а	60%
4) на бази линдана — прах	30%
5) на бази линдана — течни	40%
6) на бази никотина	60%
7) на бази естера фосфорне киселине	45%
8) хербициде (тоталне и селективне)	40%
9) остала средства за заштиту биља, осим: плавог камена, живиних прашива, органских фунгицида, препарата на бази HCH и зелене галице	30%

б) за средства за заштиту биља из увоза:

1) на бази естера фосфорне киселине	30%
2) хербициде (тоталне и селективне)	30%
3) гранулирана средства	20%
4) остала средства за заштиту биља осим: сумпора у праху, колоидалног сумпора, живиних прашива, органских фунгицида, средстава на бази DDT-а, HCH, алдрина и диладрина	15%

Проценти из става 1. ове тачке обрачунавају се: 1) за средства за заштиту биља домаће производње — од продајне цене произвођача;

2) за средства за заштиту биља из увоза — од набавне цене увозника франко југословенска граница, обрачунат по обрачунском курсу. Ако се продаја врши са складишта увозника, у набавну цену улазе и трошкови допреме до складишта увозника.

10. Регрес из тачке 9. ове одлуке одобрава се на средства за заштиту биља из те тачке продата и испоручена потрошачима наведеним у тачки 1. став 1. под 1, 2, 3. и 7. ове одлуке, као и привредним организацијама и политичкотериторијалним јединицама за купљене количине потребне за уништавање биљних штеточина.

11. Савезни Државни секретаријат за послове финансија донеће ближе прописе за примену ове одлуке.

12. Даном ступања на снагу ове одлуке престаје да важи Одлука о давању регреса при куповини вештачког ђубрива и средстава за заштиту биља за потребе пољопривреде и шумарства („Службени лист ФНРЈ“, бр. 31/59, 28/60 и 42/60).

13. Ова одлука ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“.

Р. п. бр. 153

8. јуна 1961. године,
Београд

Савезно извршно веће

Секретар,
Вељко Зековић, с. р.

Потпредседник,
Мијалко Тодоровић, с. р.

421.

На основу члана 37. став 3. Закона о административним таксама („Службени лист ФНРЈ“, бр. 28/59 и 23/61), у сагласности са Државним секретаријатом за иностране послове, савезни Државни секретаријат за послове финансија прописује

П Р А В И Л Н И К О ИЗМЕНИ И ДОПУНИ ПРАВИЛНИКА ЗА ИЗВРШЕЊЕ ЗАКОНА О АДМИНИСТРАТИВНИМ ТАКСАМА

Члан 1.

У Правилнику за извршење Закона о административним таксама („Службени лист ФНРЈ“, бр. 9/60) у члану 2. тачка 1. под в) речи: „(тар. бр. 75 и 147)“ замењују се речима: „(тачка 1. напомене уз тар. бр. 74 и тар. бр. 75 и 147)“

У тачки 1. под ђ) речи: „по званичном курсу“ замењују се речима: „по важећем обрачунском курсу“.

Члан 2.

У члану 5. став 2. мења се и гласи:

„За плаћања конзуларних такса и такса на инострану друмска моторна возила, страна валута прерачунава се у динаре по важећем обрачунском курсу.“

Члан 3.

У члану 6. после става 1. додаје се нови став 2, који гласи:

„Под решењем издатим у прописаној форми, у смислу напомене I уз тар. бр. 7 Закона о административним таксама, подразумева се решење које је издато у форми прописаној чланом 205. став 3. Закона о општем управном поступку.“

Члан 4.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном листу ФНРЈ“.

Бр. 13-4364/1

14. јуна 1961. године

Београд

Државни секретар
за послове финансија,
Никола Минчев, с. р.

422.

На основу тач. 7. и 11. Одлуке о давању регреса при куповини вештачког ђубрива и средстава за заштиту биља за потребе пољопривреде и шумарства („Службени лист ФНРЈ“, бр. 24/61), у сагласности са Секретаријатом Савезног извршног већа за пољопривреду и шумарство, савезни Државни секретаријат за послове финансија издаје

НАРЕДБУ

ЗА ПРИМЕНУ ОДЛУКЕ О ДАВАЊУ РЕГРЕСА ПРИ КУПОВИНИ ВЕШТАЧКОГ ЂУБРИВА И СРЕДСТАВА ЗА ЗАШТИТУ БИЉА ЗА ПОТРЕБЕ ПОЉОПРИВРЕДЕ И ШУМАРСТВА

1. Привредне организације и установе из тачке 1. Одлуке о давању регреса при куповини вештачког ђубрива и средстава за заштиту биља за потребе пољопривреде и шумарства (у даљем тексту: Одлука), остварују регрес из тачке 2. Одлуке подношењем захтева за регрес банци код које имају жиро-рачун.

2. Уз захтев за регрес корисници регреса из тачке 1. ове наредбе прилажу:

1) фактуру односно оверени препис фактуре о куповини вештачког ђубрива односно сировине;

2) доказ о испоруци робе.

3. У фактуру о продаји вештачког ђубрива, која садржи називе и седишта продавца и купца, продавац је дужан унети:

1) тачан назив и ознаку квалитета за сваку врсту вештачког ђубрива;

2) продајну цену, тј. цену коју плаћа купац — корисник регреса — по јединици мере и за укупну количину, посебно за сваку врсту вештачког ђубрива;

3) износ регреса по јединици мере и за укупну количину, посебно за сваку врсту вештачког ђубрива;

4) назначење да је купљено вештачко ђубриво домаће производње.

4. Корисници регреса из тачке 1. став 1. под 6 Одлуке могу регрес остваривати само при куповини сировина из тачке 2. под 6) Одлуке непосредно од произвођачких привредних организација које производе те сировине (фабрика).

5. Ако поједине врсте вештачког ђубрива или сировина по квалитету одступају за више од 0,5% од уобичајеног квалитета предвиђеног за вештачко ђубриво и сировине у тачки 2. под а) и б) Одлуке, продавац је дужан на фактури или у посебном прилогу обрачунати смањење или повећање износа регреса по јединици мере и за укупну количину.

6. Привредне организације које се баве увозом вештачких ђубрива (у даљем тексту: увозници), дужне су увезено вештачко ђубриво продавати по трошачима из тачке 1. став 1. под 1 до 5 и под 7 Одлуке односно привредним организацијама које се баве прометом вештачких ђубрива, по ценама одређеним у тачки 3. Одлуке.

За остваривање разлика између набавних цена, у које улазе трошкови из тачке 7. ове наредбе, и одређених цена за потрошаче, увозници подносе захтев Југословенској пољопривредној банци.

Уз захтев увозници прилажу:

1) фактуру односно оверени препис фактуре о продаји вештачког ђубрива из увоза;

2) документацију са обрачуном трошкова из тачке 7. ове наредбе;

3) доказ о испоруци робе.

Југословенска пољопривредна банка обрачунава разлике у ценама из става 2. ове тачке. Уплата односно исплата обрачунатих разлика врши се преко рачуна бр. 101-11-338027 — Обрачун разлике у ценама за вештачка ђубрива из увоза.

По обрачунавању извршеном по тачки 3. став 3. Одлуке, Југословенска пољопривредна банка даје налог да се са рачуна наведеног у ставу 4. ове тачке одобри негативна разлика између набавних и одређених продајних цена у корист жиро-рачуна подносиоца захтева. Уз налог за исплату Југословенска пољопривредна банка прилаже оверену копију извршеног обрачуна.

Ако Југословенска пољопривредна банка утврди позитивну разлику између одређених набавних и продајних цена, увозник је дужан уплатити утврђени износ позитивне разлике у корист рачуна наведеног у ставу 4. ове тачке у року од 60 дана од дана преласка последње партије робе преко југословенске границе.

Ако увозник не уплати позитивну разлику у одређеном року, дужан је платити затезну камату одређену уговором о увозу са Југословенском пољопривредном банком у корист рачуна наведеног у ставу 4. ове тачке.

7. При обрачунавању разлике у ценама из тачке 7. Одлуке, у основицу за формирање набавних пуних цена Југословенска пољопривредна банка признаје увозницима:

а) трошкове до границе.

1) вредност робе по фактури иностраног добављача по ценама постигнутим на лиценцијацији;

2) возарину до границе или луке ако је роба купљена франко инострана фабрика или фабрика иностране луке;

3) осигурање робе према приложеној полиси ДОЗ-а;

4) инострану банкарску провизију.

Трошкови из става 1. под 1 утврђују се при набавци путем лиценцијације и они се не могу мењати. Трошкови под 2, 3 и 4 произилазе из транспорта и вредности робе и они се правдају документима;

б) трошкове у земљи:

1) железничку, поморску и речну возарину до истоварне станице крајњег потрошача;

2) провизију банке;

3) допринос Савезној спољнотрговинској комори по важећим прописима;

4) камату на кредите на вредност робе франко југословенска граница за период до 90 дана од дана почетка коришћења кредита;

5) порез на промет на кредите за обртна средства на вредност робе франко југословенска граница, према важећим прописима;

6) трошкове поморских и речних лука по важећој тарифи и шпедитерске трошкове до 90 дана по једној тони робе. У ове трошкове укључени су сви трошкови око истова, утовара и отпреме робе купцима. Ако се роба увози железницом, признају се шпедитерски трошкови у износу до 90 дана по једној тони, у које се укључују и трошкови отпреме до купца;

7) трошкове квантитативног и квалитативног преузимања робе у иностранству, и то: за калијумова ђубрива до 45 динара, а за остала ђубрива до 31 динар по једној тони;

8) трошкове вађења и слања узорака и анализе са издавањем сертификата код анализа домаћих института, до 85 динара по једној тони;

9) трговачки рабат и маржу у висини коју одреди надлежни орган;

10) трошкове лагеровања до 3.000 динара по тони за количине до 20% од контингента предвиђеног за увоз у текућој години. За количине које се увозе на лагер потребна је претходна сагласност комисије за увоз вештачких ђубрива при Југословенској пољопривредној банци.

Цена за непаковану робу признаваће се за 3 динара по 1 кг ниже од цене за упаковану робу.

Трошкови наведени у овој тачки под а) и б) правдају се на основу поднете документације (фактуре, товарни листови и сл.).

8. Трошкови службе која врши обрачунавање разлика у ценама вештачких ђубрива из увоза признају се највише до 0,10% од вредности робе франко југословенска граница.

9. Ознаку квалитета дужне су у фактуре унети произвођачке привредне организације које производе вештачка ђубрива, и увозне привредне организације, без обзира да ли продају врше непосредно потрошачима из тачке 1. Одлуке. Увозници на фактури назначују број и датум документа о анализи извршеној од домаћег института односно завода, који су дужни прибавити по тачки 5. Одлуке.

10. Привредне организације које се баве прометом вештачких ђубрива, осим увозника, дужне су на дан ступања на снагу ове наредбе извршити попис залиха вештачких ђубрива из увоза по врстама из тачке 3. Одлуке. Тачност пописа оверава орган управе општинског народног одбора надлежан за послове финансија на чијем је подручју седиште привредне организације. По један примерак овереног записника о утврђеним залихама достављају привредне организације које су извршиле попис — банци код које имају жиро-рачун и тржишном инспекторату надлежног општинског народног одбора у року од 15 дана од дана ступања на снагу ове наредбе.

На залихе утврђене по ставу 1. ове тачке привредне организације које се баве прометом вештачких ђубрива оствариће код банке код које имају жиро-рачун разлику између цена по којима су ђубриво купиле и одређених продајних цена из тачке 3. Одлуке, ако нису раније оствариле регрес.

За остварење разлике у ценама по ставу 2. ове тачке привредне организације које се баве прометом вештачких ђубрива, осим увозника, подносе банци захтев уз који прилажу оверени записник о стању залиха и фактуре односно преписе фактура о куповини тих ђубрива.

11. За продата и испоручена средства за заштиту биља потрошачима из тачке 10. Одлуке, регрес по тачки 9. став 1. под а) и б) Одлуке остварују произвођачке и увозне привредне организације подношењем захтева за регрес банци код које имају жиро-рачун.

12. Уз захтев за регрес корисници регреса из тачке 11. ове наредбе прилажу:

1) фактуру односно оверени препис фактуре која садржи следеће податке: тачан назив и седиште купца, врсту и количину појединог производа, продајну цену произвођача по једној тони и за укупну количину, износ наплаћен од купца, износ рабата ако се продаја врши трговинској (задружној) мрежи, ознаке документа о извршеној испоруци (број и датум товарног листа, отпремнице и сл., односно у случају непосредне испоруке купцу, потпис купца);

2) обрачун по увозу са банком, ако је у питању увозни производ.

13. Увозници средстава за заштиту биља су дужни дати спецификацију трошкова до југословенске границе, ако са иностраним испоручиоцем нису цену уговорили франко југословенска граница. У ове трошкове улазе сви трошкови непосредно везани за реализацију односно наруџбине или куповине у иностранству (транспортни трошкови, осигурање, провизија банке и сл.). Ако се продаја врши са складишта увозника, у набавну цену улазе и трошкови: превоза од границе, осигурања, истовара на станици увозног предузећа и допреме и истовара у матацин увозника.

14. Кад банка утврди да су захтеви за регрес за вештачка ђубрива домаће производње и средства за заштиту биља из тач. 1, 10. и 11. ове наредбе у погледу обрачуна и потпуности документације тачни, одобрава износ регреса у корист жиро-рачуна подносилаца захтева, и то на терет рачуна бр. 339495-1 — Регрес при куповини вештачког ђубрива, ако је у питању куповина вештачког ђубрива и сировина, или рачуна бр. 339495-2 — Регрес при продаји средстава за заштиту биља, ако је у питању продаја средстава за заштиту биља.

15. Кад се захтеву за регрес прилажу преписи докумената на основу којих се остварује регрес, подносилац захтева дужан је оверити преписе. Оверу преписа врше директор предузећа и шеф рачуноводства односно лица која их заступају.

Банка може од подносиоца захтева за регрес тражити да покаже и оригиналну документацију на основу које он остварује регрес.

16. Даном ступања на снагу ове наредбе престаје да важи Наредба за примену Одлуке о давању регреса при куповини вештачког ђубрива и средстава за заштиту биља за потребе пољопривреде и шумарства („Службени лист ФНРЈ“, бр. 31/59 и 43/60).

17. Ова наредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“.

Бр. 07-15106/3

21. јуна 1961. године
Београд

Државни секретар
за послове финансија,
Никола Минчев, с. р.

423.

На основу члана 16. став 3. и члана 38. став 1. Закона о доприносу из дохотка привредних организација („Службени лист ФНРЈ“, бр. 8/61), савезни Државни секретаријат за послове финансија издаје

НАРЕДБУ

О ИЗДАЦИМА ЗА СЛУЖБЕНА И РАДНА ОДЕЛА И ОБУЋУ КОЈИ СЕ ПРИЗНАЈУ КАО МАТЕРИЈАЛНИ ТРОШКОВИ ПРИВРЕДНИХ ОРГАНИЗАЦИЈА

1. Издаци за службена и радна одела и обућу признају се као материјални трошкови привредних организација под условима и у износима одређеним овом наредбом.

2. Као материјални трошкови привредних организација признају се издаци за службена и радна одела и обућу за особље запослено на одређеним радним местима у следећим привредним организацијама, и то:

1) за извршно особље поштанско-телеграфско-телефонских предузећа;

2) за извршно особље железничких транспортних предузећа и предузећа кола за спавање и ручавање;

3) за извршно особље погона предузећа која својим индустријским железницама врше превоз путника и робе у јавном саобраћају;

4) за извршно особље привредних организација речног, језерског и поморског саобраћаја, за извршно особље предузећа за утовар, истовар и ускладиштење робе у речним и језерским пристаништима и железничким станицама и за извршно особље предузећа лука и предузећа за лучко-претоварне услуге;

5) за извршно особље предузећа ваздушнот саобраћаја;

6) за возаче, кондуктере и контролоре аутобуса и отправнике на аутобуским станицама предузећа јавног путничког међуградског саобраћаја и самосталних погона туристичких предузећа који се баве превозом путника-туриста у међуградском и међународном туристичком саобраћају, излетничком саобраћају, кружним путовањима и сл.;

7) за возаче путничких аутомобила предузећа аутоксиса саобраћаја;

8) за раднике одређених угоститељских привредних организација (хотели А, Б и Ц категорије) за које је Правилником о службеној одећи и обући радника у одређеним угоститељским привредним организацијама („Службени лист ФНРЈ“, бр. 33/60) предвиђено ношење службеног или радног одела и обуће за време вршења службе;

9) за раднике и службенике шумско-техничке помоћне службе у привредним организацијама које газдују шумама, ако је за те раднике и службенике Правилником о службеном оделу (униформи) службеника шумско-техничке помоћне службе („Службени лист ФНРЈ“, бр. 96/49) предвиђено ношење службеног одела за време вршења службе;

10) за раднике (чуваре) привредних организација који се старају о безбедности имовине привредних организација;

11) за раднике — сталне ватрогасце и за раднике — чланове добровољних ватрогасних јединица у привредним организацијама;

12) за извршно и друго особље запошљено на одређеним радним местима у привредним организацијама, ако је обавеза ношења службеног или радног одела и обуће приликом вршења службе одређена прописима Савезног извршног већа или прописом другог савезног или републичког органа, донетим на основу овлашћења из савезног закона;

13) за раднике туристичких предузећа који раде на пословима мењачког и депозитног карактера у међународним возовима на граничним прелазима — само за службена одела — униформе.

3. Рок трајања одела и обуће, боја и квалитет материјала, крој службеног одела, облик и врсте појединих саставних делова одела и обуће, као и радна места радника и службеника којима припада службено или радно одело и обућа, одређују се у смислу важећих прописа правилником привредне организације о службеној одећи и обући.

Правилником из става 1. ове тачке одређује се и начин издавања на употребу и чување службеног и радног одела и обуће, као и материјална и дисциплинска одговорност лица у привредној организацији чијом је кривицом дошло до оштећења или уништења службеног или радног одела односно обуће пре одређеног рока трајања.

4. Правилник из тачке 3. ове наредбе доноси:

1) за поштанско-телеграфско-телефонска предузећа удружена у Заједници Југословенских пошта,

телеграфа и телефона — Управни одбор Заједнице Југословенских пошта, телеграфа и телефона;

2) за железничка транспортна предузећа и предузећа кола за спавање и ручавање, удружена у Заједници Југословенских железница — Управни одбор Заједнице Југословенских железница;

3) за предузећа ваздушнот саобраћаја — орган одређен Одлуком о службеном оделу особља цивилног ваздухопловства („Службени лист ФНРЈ“, бр. 11/56, 19/59 и 16/61);

4) за остале привредне организације — раднички савет или одговарајући орган управљања привредне организације.

Орган из става 1. ове тачке одредиће висину издатака за службена и радна одела и обућу, с тим што се као материјални трошак за једну годину признаје највише по једном запошљеном раднику и службенику, и то:

Динара

1) предузећима ваздушнот саобраћаја и угоститељским привредним организацијама 10.000

2) предузећима удруженим у Заједници Југословенских железница и предузећима језерског, речног и поморског саобраћаја 9.000

3) осталим предузећима и погонима из тачке 2. ове наредбе — — — — — 8.000

Укупан износ издатака за одела и обућу радника и службеника који се привредној организацији признаје као материјални трошак, израчунава се на тај начин што се укупан број радних часова радника и службеника у редовном (сталном) радном односу остварен у редовном радном времену у току пословне године подели бројем 2496, без обзира на скраћено радно време за поједина радна места, на прековремени рад и друге видове повећања времена рада, као и без обзира на то да ли ти радници и службеници имају или не право на одело односно обућу и без обзира на ком радном месту су запошљени.

Изузетно од става 2. ове тачке, за службена одела-униформе радника туристичких предузећа који раде на пословима мењачког и депозитног карактера у међународним возовима — на граничним прелазима, као материјални трошак признају се издаци највише до 30.000 динара годишње по једном раднику који има право на службено одело-униформу, а за службена и радна одела за возаче, кондуктере и контролоре аутобуса и отправнике на аутобуским станицама предузећа наведених у тачки 2. под 6 ове наредбе, као и за особље наведено у тачки 2. под 10 и 11 ове наредбе — највише до 25.000 динара годишње по једном раднику који има право на службено односно радно одело.

5. Изузетно од одредаба тач. 3. и 4. ове наредбе, комуналним привредним организацијама признају се као материјални трошкови издаци за службена и радна одела и обућу извршног особља запошљеног на радним местима на којима је одлуком радничког савета предвиђено обавезно ношење службеног или радног одела и обуће, и то највише до 20.000 динара годишње по једном раднику који има право на службено односно радно одело.

Одлуку из става 1. ове тачке доноси раднички савет комуналне привредне организације, у сагласности са саветом општинског народног одбора надлежним за послове финансија, а у градовима подељеним на општине — у сагласности са саветом надлежним за послове финансија градског већа односно средњег народног одбора где градско веће не постоји.

6. Правилником из тачке 3. ове наредбе може се предвидети у којим случајевима и под којим условима се особљу које има право на службено или радно одело и обућу, уместо давања службеног од-

носно радног одела и обуке, може исплатити у то-
тову одговарајућа накнада за набавку прописаног
службеног или радног одела и обуке, које мора но-
сити за време вршења службе.

7. Ова наредба ступа на снагу даном објављи-
вања у „Службеном листу ФНРЈ“, а примењиваће
се и у целој 1961. години.

Бр. 12-17473/1

15. јуна 1961. године

Београд

Државни секретар
за послове финансија,
Никола Минчев, с. р.

424.

На основу тачке 6. став 2. Одлуке о евиденцији
и контроли цена одређених производа („Службени
лист ФНРЈ“, бр. 27/60), савезни Државни секретари-
јат за послове робног промета издаје

НАРЕДБУ

О ДОПУНИ НАРЕДБЕ О ОДРЕЂИВАЊУ ПРОИЗ- ВОДА ЗА КОЈЕ СЕ НЕ МОГУ ПОВИШАВАТИ ЦЕНЕ

1. У Наредби о одређивању производа за које
се не могу повишавати цене („Службени лист
ФНРЈ“, бр. 13/61) у тачки 1. после става 3. додаје
се нови став 4. који гласи:

„Изузетно, не сматра се као повишење постоје-
ћих продајних цена, формирање цена за супер-
фосфате, и то — до 1.000 динара по тони изнад
постојећих продајних цена.“

2. Ова наредба ступа на снагу даном објављи-
вања у „Службеном листу ФНРЈ“.

Бр. 4067/1

8. јуна 1961. године

Београд

Државни секретар
за послове робног промета,
Марјан Брецељ, с. р.

425.

На основу члана 17. Закона о удружењима, збо-
ровима и другим јавним скуповима („Службени лист
ФНРЈ“, бр. 51/46 и 29/47), а по испуњењу услова из
чл. 14, 15. и 16. закона, савезни Државни секретари-
јат за унутрашње послове доноси

РЕШЕЊЕ

О ОДОБРЕЊУ ОСНИВАЊА И РАДА САВЕЗА ДРУШТАВА ЗА СТРАНЕ ЈЕЗИКЕ И КЊИЖЕВНОСТ ФНРЈ

Одобрава се, према поднесеним правилима, осни-
вање и рад Савеза друштава за стране језике и
књижевност ФНРЈ, са седиштем у Београду, а са
делатношћу на територији Федеративне Народне
Републике Југославије.

Бр. 6496/1

19. априла 1961. године

Београд

Државни секретар
за унутрашње послове,
Светислав Стефановић, с. р.

426.

На основу члана 17. Закона о удружењима, збо-
ровима и другим јавним скуповима („Службени лист
ФНРЈ“, бр. 51/46 и 29/47), а по испуњењу услова из
чл. 14, 15. и 16. закона, савезни Државни секретари-
јат за унутрашње послове доноси

РЕШЕЊЕ

О ОДОБРЕЊУ ОСНИВАЊА И РАДА САВЕЗА СТРУЧНИХ ПРЕВОДИЛАЦА ЈУГОСЛАВИЈЕ

Одобрава се, према поднесеном статуту, осни-
вање и рад Савеза стручних преводаца Југосла-
вије, са седиштем у Београду, а са делатношћу на
територији Федеративне Народне Републике Југо-
славије.

Бр. 7805/1

18. априла 1961. године

Београд

Државни секретар
за унутрашње послове,
Светислав Стефановић, с. р.

427.

На основу члана 297. став 4. Закона о јавним
службеницима („Службени лист ФНРЈ“, бр. 53/57,
44/58, 1/59, 52/59, 27/60 и 53/60), у сагласности са
Секретаријатом Савезног извршног већа за општу
управу, Секретаријат Савезног извршног већа за
народно здравље прописује

ПРАВИЛНИК

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ПРАВИЛНИКА О СТРУЧНОЈ СПРЕМИ ПОТРЕБНОЈ ЗА СТИЦАЊЕ ОДРЕЂЕНИХ ЗВАЊА СЛУЖБЕНИКА ЗДРАВ- СТВЕНЕ СТРУКЕ

Члан 1.

У Правилнику о стручној спреми потребној за
стицање одређених звања службеника здравствене
струке („Службени лист ФНРЈ“, бр. 6/58, 31/59, 53/59
и 31/60) у члану 1. тачка 13. после речи: „или средња
економска школа“ додају се речи: „или потпуна
средња школа и најмање три године праксе на
пословима лаборанта“.

Члан 2.

У члану 2. став 2. речи: „1 јула 1960“ замењују
се речима: „31. децембра 1961.“, а на крају тог става
тачка се замењује зарезом и после тога додају се
речи: „односно која имају најмање три године
праксе у здравственим или одговарајућим устано-
вама на пословима зубне технике.“

Члан 3.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана по
објављивању у „Службеном листу ФНРЈ“.

Бр. 277/2

27. маја 1961. године

Београд

Секретар
за народно здравље,
Мома Марковић, с. р.

428.

На основу члана 4. и члана 29. став 1. Закона о југословенским стандардима („Службени лист ФНРЈ“, бр. 16/60), Југословенски завод за стандардизацију доноси

РЕШЕЊЕ

О ЈУГОСЛОВЕНСКИМ СТАНДАРДИМА ЗА ЕЛЕКТРИЧНЕ ПРОВОДНИКЕ ИЗОЛОВАНЕ PVC-МАСОМ

1. Престају да важе следећи југословенски стандарди:

Телекомуникације. Телефонска инсталациона жица са PVC изолацијом TI 20 — — — — — JUS N.C2.420

Електроенергетика. Изолациони вод изолован PVC масом P — — — — — JUS N.C3.200

Електроенергетика. Инсталациони вод изолован PVC масом (многожични) P/M — — — — — JUS N.C3.201

Електроенергетика. Инсталациони вод са изолацијом и плаштом од PVC масе PGP — — — — — JUS N.C3.220

донети Решењем о југословенским стандардима за електричне проводнике изоловане поливинил масом („Службени лист ФНРЈ“, бр. 46/55).

2. Југословенски стандарди из тачке 1. овог решења престају да важе 31. јула 1961. године.

3. У издању Југословенског завода за стандардизацију доносе се нови југословенски стандарди, издања 1961. године, са следећим насловима и ознакама:

Телекомуникације. Телефонска инсталациона жица са изолацијом од PVC-маса TI 20 — — — — — JUS N.C2.420

Електроенергетика. Инсталациони проводник са изолацијом од PVC-маса P — — — — — JUS N.C3.200

Електроенергетика. Инсталациони проводник са изолацијом од PVC-маса (многожичан) P/M — — — — — JUS N.C3.201

Електроенергетика. Инсталациони проводник са изолацијом од PVC-маса (финожичан) P/F — — — — — JUS N.C3.202

Електроенергетика. Инсталациони проводник са појачаном изолацијом од PVC-маса P/J — — — — — JUS N.C3.203

Електроенергетика. Инсталациони проводник са појачаном изолацијом од PVC-маса (многожичан) P/MJ — — — — — JUS N.C3.204

Електроенергетика. Инсталациони проводник са појачаном изолацијом од PVC-маса (финожичан) P/PJ — — — — — JUS N.C3.205

Електроенергетика. Инсталациони проводник са изолацијом и плаштом од PVC-маса PP — — — — — JUS N.C3.220

4. Југословенски стандарди из тачке 3. овог решења објављени су у посебном издању Југословенског завода за стандардизацију, које чини саставни део овог решења.

5. Југословенски стандарди из тачке 3. овог решења обавезни су и ступају на снагу 1. августа 1961. године.

Бр. 15-3233

6. јуна 1961. године
Београд

Директор
Југословенског завода
за стандардизацију,
инж. Славољуб Виторовић, с. р.

429.

На основу тачке 5. Упутства о начину вршења ветеринарске контроле над производњом, квалитетом, паковањем и обележавањем меса и производа од меса намењених извозу у Сједињене Америчке Државе („Службени лист ФНРЈ“, бр. 7/57), Савезна управа за послове ветеринарства доноси

РЕШЕЊЕ

О ОДРЕЂИВАЊУ КОНТРОЛНОГ БРОЈА И СЕРИЈСКОГ СЛОВА ПРЕДУЗЕЋИМА КОЈА СУ ДОБИЛА ОДОБРЕЊЕ ЗА ИЗВОЗ МЕСА И ПРОИЗВОДА ОД МЕСА У СЈЕДИЊЕНЕ АМЕРИЧКЕ ДРЖАВЕ

1. Предузећима која су добила одобрење за извоз меса и производа од меса у Сједињене Америчке Државе одређују се контролни бројеви и серијска слова; и то:

1) Фабрици бекона и конзерви „ВЕК“ из Зрењанина, којој је издато одобрење бр. 03-621/1 од 12. јуна 1961. године, одређује се контролни број и серијско слово: „III В“;

2) Индустрији меса и конзерви „29 новембар“ из Суботице, којој је издато одобрење бр. 03-632/1 од 12. јуна 1961. године, одређује се контролни број и серијско слово: „IV N“.

2. Ово решење ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“.

Бр. 03-680/1

12. јуна 1961. године

Београд

Директор
Савезне управе
за послове ветеринарства,
др Сава Михајловић, с. р.

430.

ИЗВЕШТАЈ

САВЕЗНЕ ИЗБОРНЕ КОМИСИЈЕ О ДОПУНСКИМ ИЗБОРИМА ЗА НАРОДНОГ ПОСЛАНИКА САВЕЗНОГ ВЕЋА САВЕЗНЕ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ У ИЗБОРНОМ СРЕЗУ ФОЧА

САВЕЗНОЈ НАРОДНОЈ СКУПШТИНИ

Савезном већу

Београд

Савезна изборна комисија примила је изборна акта која се односе на допунске изборе, који су одржани у 250. Изборном срезу Фоча, па у смислу чл. 201. и 146. Закона о правима и дужностима, избору и опозиву савезних народних посланика, подноси следећи

Извештај

1) Допунски избори за избор народног посланика Савезног већа Савезне народне скупштине у 250. Изборном срезу Фоча, одређени Одлуком Савезног већа од 1. марта 1961. године, одржани су 28. маја 1961. године.

2) Спровођењем избора, под надзором Савезне изборне комисије, руководиле су Изборна комисија НР Босне и Херцеговине и Среска изборна комисија за Изборни срез Фоча.

3) Гласање је извршено за кандидата зборова бирача Дутоњића Илије Ратомира из Сарајева, чија је кандидатура била потврђена од стране Среске изборне комисије и објављена од стране Савезне изборне комисије под бројем 16 од 13. маја 1961. године у „Службеном листу ФНРЈ“, бр. 19 од 17. маја 1961. године.

4) Среска изборна комисија за Изборни срез Фоча утврдила је резултате избора на начин прописан у чл. 139, 140, 141, 143. и 144. Закона о правима и дужностима, избору и опозиву савезних народних посланика.

Резултати избора су следећи:	Укупно гласова	Процена
— Уписано бирача — — —	26.963	
— Гласало — — — — —	23.579	87,45
— За кандидата Дугоњића Илије Ратомира — — —	23.517	99,74
— Неважећих листића — — —	62	0,26

На основу тога Среска изборна комисија за Изборни срез Фоча прогласила је за народног посланика Дугоњића Илије Ратомира, из Сарајева.

У прилогу достављају се сва акта која се односе на ове изборе.

Бр. 17

17. јуна 1961. године

Београд

Савезна изборна комисија

Секретар,
Стеван Бабић, с. р.

Председник,
др Дражен Сесардић, с. р.

431.

На основу члана 63. став 3. тачка 4. Закона о банкама („Службени лист ФНРЈ“, бр. 10/61), у вези са тачком 7. Одлуке о одобравању кредита путем непосредне погодбе из представља Општег инвестиционог фонда у 1961. години за инвестиције у области пољопривреде („Службени лист ФНРЈ“, бр. 16/61), Управни одбор Југословенске пољопривредне банке прописује

УПУТСТВО

О ДОПУНИ УПУТСТВА О БЛИЖИМ УСЛОВИМА ЗА ОДОБРАВАЊЕ КРЕДИТА ПУТЕМ НЕПОСРЕДНЕ ПОГОДБЕ ИЗ СРЕДСТАВА ОПШТЕГ ИНВЕСТИЦИОНОГ ФОНДА У 1961. ГОДИНИ ЗА ИНВЕСТИЦИЈЕ У ОБЛАСТИ ПОЉОПРИВРЕДЕ

1. У Упутству о ближим условима за одобравање кредита путем непосредне погодбе из средстава Општег инвестиционог фонда у 1961. години за инвестиције у области пољопривреде („Службени лист ФНРЈ“, бр. 18/61) у тачки 2. став 4. у последњем реду после речи: „моторе“ ставља се зарез и додају речи: „камионе-хладњаче, хранилице за свиње и говеда“.

2. Ово упутство ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“.

О. бр. 102

9. јуна 1961. године

Београд

Југословенска пољопривредна банка
Централа

Генерални директор,
Никола Кнезић, с. р.

Председник
Управног одбора,
Крсто Попивода, с. р.

432.

ПОТВРДА ОБАВЕЗНОГ ТУМАЧЕЊА

Савезна народна скупштина, на седницама Савезног већа и Већа произвођача од 9. јуна 1961. године, потврдила је Обавезно тумачење члана 302, став 1. Закона о радним односима, које је дала Комисија за тумачење закона Савезне народне скупштине 8. јуна 1961. године и које је објављено у „Службеном листу ФНРЈ“, бр. 24/61.

Из Савезне народне скупштине, СНС(А)72, 12. јуна 1961. године, Београд.

433.

ПОТВРДА ОБАВЕЗНОГ ТУМАЧЕЊА

Савезна народна скупштина, на седницама Савезног већа и Већа произвођача од 9. јуна 1961. године, потврдила је Обавезно тумачење чл. 1. и 12. Закона о национализацији најамних зграда и грађевинског земљишта, које је дала Комисија за тумачење закона Савезне народне скупштине 8. јуна 1961. године и које је објављено у „Службеном листу ФНРЈ“, бр. 24/61.

Из Савезне народне скупштине, СНС(А)71, 12. јуна 1961. године, Београд.

По извршеном сравњењу са изворним текстом утврђено је да су се у тексту Правилника о јединственом контном плану привредних организација, објављеном у „Службеном листу ФНРЈ“, бр. 20/61, поткрале ниже наведене грешке, те се даје

ИСПРАВКА

ПРАВИЛНИКА О ЈЕДИНСТВЕНОМ КОНТНОМ ПЛАНУ ПРИВРЕДНИХ ОРГАНИЗАЦИЈА

У члану 10. у последњој реченици уместо речи: „испод“ треба да стоји: „испред“.

У члану 18. погрешно одштампана конта 168,390,745 и 786 треба да гласе:

„168 — Радничко-службенички ресторани, мензе и одмаралишта

390 — Одступања од сталних цена материјала и ситног инвентара

745 — Дospelе отплате по кредитима за трајне потребе

786 — Наплаћене капаре, одустанице, накнаде штете и камате по основу потраживања код банке“.

У члану 18. између конта 747 и 749 омашком је изостављен конто 748, који гласи:

„748 — Отписана разлика у цени залиха“.

У члану 26. став 3. после речи: „улагања“ речи: „обртних средстава“ бришу се.

У члану 37. став 6. последња реченица треба да гласи:

„Том приликом задужују се одговарајућа конта групе 25 у корист следећих конта, и то:

1) конта 159 — Покриће личних доходака;

2) конта 236 — Доприноси буџетима из личнот дохотка;

3) конта 237 — Доприноси за социјално осигурање;

4) конта 238 — Допринос за стамбену изградњу;

5) посебног аналитичког конта у оквиру конта 239 — Остале обавезе из укупног прихода и средстава за личне дохотке (Накнада саобраћајним привредним организацијама за повластице у путничком саобраћају).“.

У члану 69. став 2. реч: „минимум“ брише се.

У члану 70. став 6. уместо речи: „Доспели ануитети“ треба да стоји: „Доспеле отплате“.

У члану 77. став 8. уместо: „чл. 39 и 80.“ треба да стоји: „чл. 37. и 78.“.

У члану 79. став 6. уместо речи: „овај“ треба да стоји: „свој“.

У члану 84. став 4. уместо: „члана 80.“ треба да стоји „члана 82.“.

Из савезног Државног секретаријата за послове финансија, Београд, 14. јуна 1961. године.

По извршеном сравњењу за изворним текстом, утврђено је да се у тексту Наредбе о обрачунавању и плаћању доприноса друштвеним инвестиционим фондовима, објављеном у „Службеном листу ФНРЈ“, бр. 16/61, поткрала ниже наведена грешка, те се даје

ИСПРАВКА

НАРЕДБЕ О ОБРАЧУНАВАЊУ И ПЛАЋАЊУ ДОПРИНОСА ДРУШТВЕНИМ ИНВЕСТИЦИОНИМ ФОНДОВИМА

У тачки 5. став 1. уместо речи: „грађевинско предузеће које подиже хидроцентралу на реци која дели општине или хидроцентрала на таквој реци“ треба да стоји: „хидроцентрала на реци која дели општине“.

Из савезног Државног секретаријата за послове финансија, Београд, 3. јуна 1961. године.

РЕШЕЊА

На основу тачке 3. Одлуке о Савету за питања исељеника („Службени лист ФНРЈ“, бр. 25/58), у вези с чланом 33. Уредбе о организацији и раду Савезног извршног већа („Службени лист ФНРЈ“, бр. 20/58 и 21/59), Савезно извршно веће доноси

РЕШЕЊЕ

О НОВОМ САСТАВУ САВЕТА ЗА ПИТАЊА ИСЕЉЕНИКА

1. У Савет за питања исељеника именују се, и то:

за председника:

1. Јосип Колар, савезни државни подсекретар за послове финансија;

за чланове:

2. Милка Куфрин, савезни државни подсекретар за послове робног промета;

3. Василије Смајовић, савезни народни посланик;

4. Злате Биљановски, директор Управе царина ФНРЈ;

5. Радојка Катић, државни секретар за послове финансија НР Хрватске;

6. Љубица Станимировић, помоћник секретара Комисије за културне везе са иностранством;

7. Божка Павловић, помоћник секретара Савезног извршног већа за социјалну политику и комунална питања;

8. Јован Поповић, помоћник секретара Савезног извршног већа за рад;

9. Јово Упрчић, помоћник секретара Савезног извршног већа за информације;

10. Драго Ђиповић, начелник управе у Државном секретаријату за унутрашње послове ФНРЈ;

11. Раша Радовић, начелник Конзуларног одељења Државног секретаријата за иностране послове;

12. Новак Мاستиловић, председник Матице исељеника НР Босне и Херцеговине;

13. Томо Буклевски, председник Матице исељеника НР Македоније;

14. Зима Вршчај, потпредседник Матице исељеника НР Словеније;

15. Јован Ђајић, секретар Матице исељеника НР Србије;

за секретара:

16. Бранко Павић, досадашњи помоћник генералног секретара Туристичког савеза Југославије.

II. Досадашњи чланови Савета за питања исељеника, именовани решењем Савезног извршног већа Б. бр. 41 од 20. јуна 1958. године („Службени лист ФНРЈ“, бр. 25/58) који нису поново именовани овим решењем, разрешавају се ове функције.

Б. бр. 38

9. јуна 1961. године

Београд

Савезно извршно веће

Секретар Потпредседник
Вељко Зековић, с. р. Александар Ранковић, с. р.

На основу члана 8. став 2. Уредбе о оснивању и укидању одређених савезних органа управе („Службени лист ФНРЈ“, бр. 45/57, 6/58 и 15/58), у вези с чланом 33. Уредбе о организацији и раду Савезног извршног већа („Службени лист ФНРЈ“, бр. 20/58 и 21/59), Савезно извршно веће доноси

РЕШЕЊЕ

О НОВОМ САСТАВУ САВЕЗНЕ КОМИСИЈЕ ЗА ВОДОПРИВРЕДУ

1. У Савезну комисију за водопривреду именују се, и то:

за председника:

1) др Славко Комар, члан Савезног извршног већа и секретар за пољопривреду и шумарство, који је председник Комисије по свом положају;

за секретара:

2) др инж. Стеван Сияановић, досадашњи секретар Комисије;

за чланове по положају:

3) секретар Савезног извршног већа за саобраћај и везе;

4) секретар Савезног извршног већа за индустрију;

5) директор Савезног завода за привредно планирање;

6) државни подсекретар у Секретаријату Савезног извршног већа за народно здравље;

7) начелник Управе инжењерије ЈНА;

8) председник Савеза пољопривредно-шумарских комора Југославије;

9) генерални директор Заједнице југословенских железница;

10) генерални директор Заједнице југословенске електропривреде;

11—13) председници одбора за привреду извршних већа НР Словеније, НР Македоније и НР Црне Горе;

14—16) секретари за пољопривреду извршних већа НР Србије, НР Хрватске и НР Босне и Херцеговине;

17) директор Савезног хидрометеоролошког завода;

18) секретар за водопривреду Извршног већа АП Војводине;

19—20) директори управа за водопривреду НР Србије и НР Хрватске;

за остале чланове:

21) др Марко Милосављевић, професор Универзитета у Београду;

22) инж. Миливоје Филиповић, саветник у Савезној комисији за водопривреду;

23) инж. Симиша Петровић, начелник одељења у Дирекцији речног саобраћаја НР Србије;

24) инж. Рајко Опачић, виши саветник у Савезној комисији за водопривреду;

25) инж. Анте Целегин, саветник у Управи за водопривреду НР Хрватске.

2. Досадашњи чланови Савезне комисије за водопривреду именовани решењем Савезног извршног већа Б. бр. 10 од 21. јануара 1958. године („Службени лист ФНРЈ“, бр. 4/53) који нису поново именовани овим решењем, разрешавају се ове функције.

Б. бр. 37

9. јуна 1961. године
Београд

Савезно извршно веће

Секретар, Потпредседник,
Вељко Зековић, с. р. Александар Ранковић, с. р.

УПУТСТВО

О СПРОВОЂЕЊУ КОНТРОЛЕ ОД СТРАНЕ ВЕТЕРИНАРСКОГ ИНСПЕКТОРА ПРИ ПРЕВОЗУ СРЕДСТВИМА ЈАВНОГ САОБРАЋАЈА ПОШИЈАКА СТОКЕ, СТОЧНИХ СИРОВИНА, ПРОИЗВОДА И ОТПАДАКА, КАО И ПРЕДМЕТА КОЈИМА СЕ МОГУ ПРЕНОСИТИ СТОЧНЕ ЗАРАЗЕ, СА ОБРАЧУНИМА

изашло је као Додатак „Службеном листу ФНРЈ“, бр. 24 од 21. јуна 1961. год. и може се добити преко Комерцијалног одељења „Службеног листа ФНРЈ“, Београд, Краљевића Марка бр. 9. Жиро-рачун 101-11/1-39.

САДРЖАЈ:

	Страна
405. Указ о проглашењу Закона о извршењу кривичних санкција — — — — —	633
Закон о извршењу кривичних санкција — — — — —	633
406. Указ о проглашењу Закона о искоришћавању лука и пристаништа — — — — —	647
Закон о искоришћавању лука и пристаништа — — — — —	647
407. Указ о проглашењу Закона о предузећима за аеродромске услуге — — — — —	652
Закон о предузећима за аеродромске услуге — — — — —	652
408. Обавезно тумачење члана 302. Закона о радним односима — — — — —	655
409. Обавезно тумачење чл. 1. и 12. Закона о национализацији најамних зграда и грађевинског земљишта — — — — —	655
410. Уредба о посебном додатку за електроенергетске инспекторе — — — — —	655
411. Уредба о посебном додатку за инспекторе парних котлова — — — — —	655
412. Уредба о посебном додатку за грађевинске инспекторе — — — — —	656
413. Уредба о изменама Уредбе о посебном додатку службеника органа управе народне одбране и службеника који раде на пословима народне одбране у другим органима управе и установама — — — — —	656
414. Уредба о изменама и допунама Уредбе о накнадама путних и других трошкова јавних службеника — — — — —	656
415. Уредба о изменама и допунама Уредбе о Приеременој општој царинској тарифи — — — — —	657
416. Уредба о измени Уредбе о приступу, пловидби и боравку страних јахти и спортских једрилица у обалном мору ФНРЈ — — — — —	657
417. Одлука о подизању ранга конзуларног представништва Федеративне Народне Републике Југославије у Калкути — — — — —	657
418. Одлука о употреби средстава од 8.000 милиона динара предвиђених у Савезном друштвеном плану за 1961. годину за унапређивање развитака привредно неразвијених подручја — — — — —	657
419. Одлука о плаћању накнада за услуге које врши Савезни хидрометеоролошки завод и о начину коришћења прихода остварених од ових услуга — — — — —	658
420. Одлука о давању регреса при куповини вештачког ђубрива и средстава за заштиту биља за потребе пољопривреде и шумарства — — — — —	659
421. Правилник о измени и допуни Правилника за извршење Закона о административним таксама — — — — —	660
422. Наредба за примену Одлуке о давању регреса при куповини вештачког ђубрива и средстава за заштиту биља за потребе пољопривреде и шумарства — — — — —	661
423. Наредба о издацима за службена и радна одећа и обућу који се признају као материјални трошкови привредних организација — — — — —	662
424. Наредба о допуни Наредбе о одређивању производа за које се не могу повишавати цене — — — — —	664
425. Решење о одобрењу оснивања и рада Савеза друштава за стране језике и књижевност ФНРЈ — — — — —	664
426. Решење о одобрењу оснивања и рада Савеза стручних преводилаца Југославије — — — — —	664
427. Правилник о изменама и допунама Правилника о стручној спреми потребној за стицање одређених звања службеника здравствене струке — — — — —	664
428. Решење о југословенским стандардима за електричне проводнике изоловане PVC масом — — — — —	665
429. Решење о одређивању контролног броја и серијског слова предузећима која су добила одобрење за извоз меса и производа од меса у Сједињене Америчке Државе — — — — —	665
430. Извештај Савезне изборне комисије о допунским изборима за народног посланика Савезног већа Савезне народне скупштине. Изборном срезу Фоча — — — — —	665
431. Упутство о допуни Упутства о ближим условима за одобравање кредита путем непосредне погодбе из средстава Општег инвестиционог фонда у 1961. години за инвестиције у области пољопривреде — — — — —	666
432. Потврда Обавезног тумачења — — — — —	666
433. Потврда Обавезног тумачења — — — — —	666
Исправка Правилника о јединственом контном плану привредних организација — — — — —	666
Исправка Наредбе о обрачунавању и плаћању доприноса друштвеним инвестиционим фондовима — — — — —	667

Издавач: Новинска установа „Службени лист ФНРЈ“, Београд, Краљевића Марка 9. Пошт. факс 226.
— Директор и одговорни уредник Љубодраг Ђурић, Улица Краљевића Марка бр. 9. —
Штампа Београдски графички завод, Београд